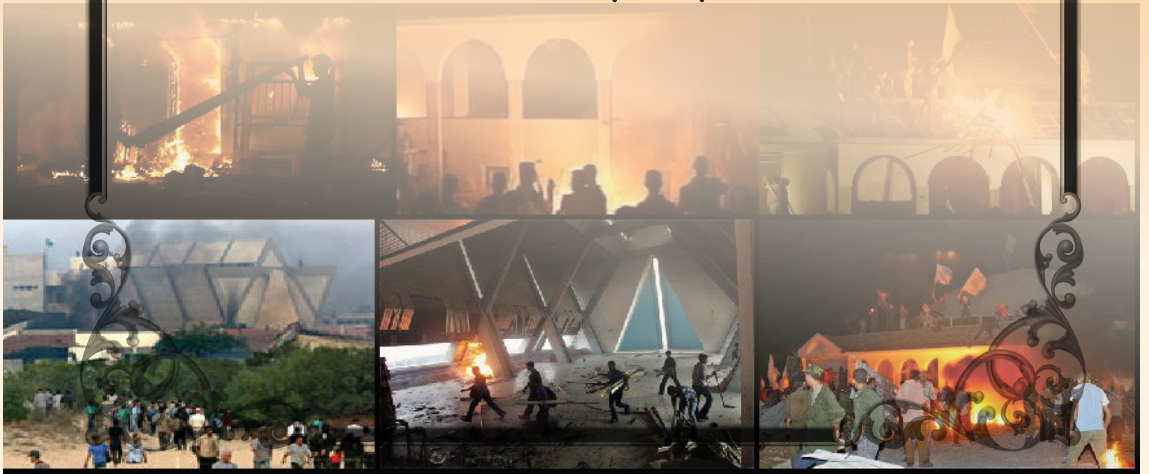

קִינּוֹת גּוֹשׁ קִטִּיף לְתִשְׁעָה בְּאָב

עַל גְּרוֹשׁ וְחֶרֶבֶן כ"ה יְשׁוּבֵי גּוֹשׁ קִטִּיף
וְצַפּוֹן הַשּׁוֹמְרוֹן

שָׂרֶפֶת בֵּיתִי הִכְנַסְתָּ וְהִשִּׁיבֹתָ וְעַקִּירְתָּ
שׁוֹכְנֵי עִפְרַיִם מִבֵּיתִי הָעֶלְמוּן בְּגוֹשׁ קִטִּיף
תִּשְׁעָה בְּאָב תִּשְׁס"ה

קינות גוש קטיף

קינות גוש קטיף לתשעה באב

להשיג: ביישובי מגורשי גוש קטיף,

ובמוזיאון גוש קטיף

02-6255456

דוא"ל: sos-israel@012.net.il

השתדלנו להשיג את שמות מחברי הקינות
במידה ושמכם לא מופיע, נא לכתוב לנו ונשמח לעדכן
במהדורה הבאה

פתח דבר

זכור ואל תשכח!

בקהילות רבות נוהגים להוסיף בתשעה באב קינות לזכר חורבן כ"ה יישובי גוש קטיף צפון השומרון שנחרבו ונעקרו, ונמסרו אדמותינו לאויבי ישראל ר"ל, בחודש מנחם אב תשס"ה על ידי ממשלת שרון.

תחילת החורבן היה בתשעה באב, ולשם כך נקבע על ידי רבנים שיש להוסיף בתשעה באב קינה אודות חורבן היישובים. וכפי שכתב הגאון הרב יעקב אריאל בז' מנחם אב תשס"ו "ראוי להוסיף קינה מתאימה על גוש קטיף, כשם שמצינו תוספת קינות על אירועים אחרים".

בספר קינות זו ריכזנו י"ט קינות שנכתבו לזכר החורבן, חלקם נכתבו תוך כדי החורבן ונוהגים לאומרם בבתי כנסת ובקהילות שונות.

מטרת הקינות כדי להקל למצוא קינה מתאימה לאומרה בתשעה באב, ומאידך לשמר את הכאב הנורא וזיכרון היישובים בתי הכנסת הישיבות שנחרבו ונהפכו למאכולת אש בידי זדים.

בתפילה ובזעקה לבורא עולם שיחוס וירחם על עמו ישראל, ונזכה לחזות ולראות בבניית גוש קטיף וצפון השומרון תובב"א ובניין בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן.

כי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה.

נ.ב. למי שיש באמתחתו קינות נוספות נשמח מאד שישתף אותנו, ומאידך הקינות שלא הצלחנו לברר מי הכותב נשמח מאד שיכתבו לנו כדי להכניס זאת במהדורה הבאה.

מהות עניין הזכירה

בימים הקרבים, ימי בין המצרים, קשה שלא להיזכר בימים הראשונים שאחרי ביצוע תוכנית ההתנתקות מיישובי גוש קטיף וצפון השומרון, בחודש אב תשס"ה. לאחר מאבק ארוך וממושך של מתיישרי גוש קטיף ותומכיהם מכל הארץ, נפל הפור, וממשלתו של אריאל שרון החריבה 21 יישובים בגוש קטיף ומסרה אותם לרשות הפלסטינית, ולאחר זמן קצר התחלף השלטון בה לשלטון החמאס.

בימים שאחרי ימי בין המצרים, מיד לאחר ט' באב, באווירת החורבן הכפול, של בית המקדש ושל יישובי גוש קטיף ובתוכם ביתנו הפרטי, קיבלתי טלפונים רבים, מחברים, משפחה, מכרים רחוקים ועמך בית ישראל. התקשר אלי הרב שלי מהישיבה התיכונית, בקולו נשמעה מבוכה, מה לומר וכיצד, ואז באה השאלה הצפויה 'מה שלומכם ואיך אתם מרגישים?' ואני, מוצא את עצמי מעודד במקום לקבל עידוד, עונה: 'הקב"ה כבר אלפיים שנה בלי בית, אנחנו רק כמה ימים...'

ואכן ההשוואה הזו בין חורבן בית מקדש לבין חורבן בית פרטי, ואפילו ביתם של עשרת אלפים איש, נשמעת מוגזמת. באמת, במחשבה ראשונה, ההשוואה קשה ומעוררת התנגדות, ואכן יש הבדל בין חורבן לחורבן, אך בכל זאת גם יש קשר ביניהם. עלינו להבין שהריסת יישובי גוש קטיף אינה רק הריסת בתים פרטיים אלא זוהי אף מאיסה בארץ חמדה. עלינו ללמוד מהו הקשר בין מאיסת ארץ חמדה לבין חורבן בית מקדש, וכן באופן החיובי, ללמוד מהו הקשר בין חיבת ארץ חמדה לבנין בית מקדש.

כדי שנוכל להבין את גודל השבר שבהריסת היישובים, עלינו להתבונן בדברי חז"ל בעניין חטא מאיסת הארץ על ידי המרגלים במדבר, והקשרו לחורבן בתי המקדש; כך נאמר בגמרא (תענית, כט ע"א):

כתיב (במדבר י"ד) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. אמר רבה אמר רבי יוחנן: אותה לילה ליל תשעה באב היה. אמר

קינות גוש קטיף

להם הקדוש ברוך הוא: אתם בכיתם בכיה של חנם - ואני קובע לכם בכיה לדורות... מגלגלין זכות ליום זכאי וחוב ליום חייב".

למדנו מהו הקשר בין חטא מאיסת הארץ של המרגלים לבין חורבן בתי מקדשנו, ופסוקים מפורשים הם בתהילים (קו, כה-כז):

וַיִּמְאַסוּ בְּאַרְצָךְ חֲמֻדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: וַיִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ
בְּקוֹל ה': וַיִּשְׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר: וּלְהַפִּיל זֶרְעָם בְּגוֹיִם
וּלְזָרוֹתָם בְּאַרְצוֹת.

על שייכות דברי חז"ל אלו לכל הדורות, ולא רק לדור המדבר, למדנו מדבריו של הרב הלל משקלוב, תלמידו של הגר"א בספרו 'קול התור' (עמ' תקלד):

חטא המרגלים במדבר בימי משה הוא אחד החטאים הכלליים הרובץ על עם ישראל בכל הדורות עד היום, על פי מדרש רבותינו נגזרה בכיה לדורות בגלל חטא המרגלים, בכיה על חורבן בית המקדש, חורבן ירושלים ושממת הארץ, במדה מרובה סבלו וסובלים ישראל בכל הדורות סבלות ותלאות הגלות המרה בגלל חטא המרגלים...

למדנו שיש קשר מהותי בין מאיסת הארץ לחורבן בית המקדש, וגם באופן חיובי, יש קשר מהותי בין חיבת הארץ לבניין המקדש. בניין הארץ ובניין ירושלים אינם מנותקים זה מזה, ציון וירושלים מחוברות הן. בארצות צפון אפריקה, כאשר היו מדברים על עלייה לארץ, תמיד דיברו כך: 'אתה עולה לירושלים?'. אם כך, וודאי שחורבנה של ארץ ישראל מבטא גם את חורבן בית המקדש.

א. הזכירה

פעמים רבות, בשנים הבודדות שעברו מגירושנו מגוש קטיף, נשמעים קולות השואלים: מדוע יש צורך לעסוק בזיכרון של גירוש יהודים, שהיה חוויה קשה לאנשים רבים? הרי יש בכך קטרוג על ממשלה של יהודים שמגרשת יהודים מנחלת אבות? האם אין בכך משום השפלת הרוח? האם

קינות גוש קטיף

אין בכך משום ביטוי למסכנות? פעמים רבות מצפים מאנשי גוש קטיף: 'די לבכות, המשיכו הלאה!'

ראשית, ודאי שאנו בעד להמשיך הלאה, וב"ה, אנשי גוש קטיף מכל הקהילות ממשיכים הלאה ובונים קהילות ויישובים לתפארת. שנית, במאמר זה נשתדל בעז"ה לעסוק במהות הזיכרון החיובי, עניינו ומשמעותו, וכן באופיו של הזיכרון המתאים לעניין גוש קטיף וצפון השומרון.

ב. חובת הזכירה

עניין 'חובת הזכירה' מצוי רבות בסדר היום של כל יהודי. על 'חובות זכירה' שונות כבר נצטוונו בתורה במצוות עשה, כגון זכירת השבת, זכירת יציאת מצרים ועוד.

בקהילות ישראל נהגו להזכיר בכל יום 'זכירות' הכתובות בתורה: זכירת מעמד הר סיני, זכירת מעשה עמלק ומחיתו, 'זְכוֹר וגו' אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ בְּמִדְבָּר', זכירת מעשה מרים, זכירת השבת, ויש המוסיפים: זכירת נס הַמָּן, זכירת עצת בלעם, 'וְזָכַרְתָּ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתָּן לָךְ פֶּחַ לְעֲשׂוֹת חֵיל' וזכירת ירושלים.

'זכירות' נוספות נוספו לנו במשך הדורות, וגם בהן חייבנונו חז"ל, זכירת חורבן בתי המקדש בימי בין המצרים. בדורנו, דור של שואה ותקומה, נוספו לנו ימי זיכרון כיום הזיכרון לשואה ולגבורה, יום הזיכרון לחללי צה"ל. אלו נקבעו, ונוהגים בקהילות ישראל.

ג. מדוע יש צורך לזכור

ישנה משמעות לאירוע שחלף ולציונו בסדר היום שלנו, כפי שניווכח מהמקורות הבאים. כך כותב הרמח"ל ('דרך ה', ח"ד פ"ז):

ושרש כולם הוא סדר שסדרה החכמה העליונה, שכל תיקון שנתקן ואור גדול שהאיר בזמן מהזמנים, בשוב תקופת הזמן ההוא, יאיר אור מעין האור הראשון, ותחודש תולדת התיקון ההוא במי שקבלו...

וזו לשון ר' צדוק הכהן מלובלין ('מחשבות חרוץ' פ"ח):

קינוות גוש קטיף

ובודאי גם הקדושה והאור העתיד להגלות במהרה בימינו בעת קץ גם הוא מאיר ג"כ לפניו באותו יום מועד המוכן לכך.

למדנו שהאירועים אשר אירעו בזמן מן הזמנים, עושים רושם ופועלים על מערכת הזמן. בהתחדש תקופת הזמן שבו אירע אותו אירוע, חוזר עניינו אלינו. מן הסתם, כך הוא לא רק לגבי אירועי ניסים והצלה אלא גם לגבי אירועים קשים, כדוגמת חורבן. גם אלו עושים רושם, ובתקופת הזמן המיוחד להם, ישנה תכונה רוחנית אשר דורשת מאיתנו התייחסות ותיקון, כדוגמת חורבן בית המקדש וציונו בכל שנה, בימי בין המצרים.

ד. מה עניינו של הזיכרון

מספרים על נפוליון, שהגיע ערב אחד לרובע היהודי, וראה להפתעתו, שכל בתי היהודים חשוכים וקודרים, וכל בני הקהילה מתכנסים בבית הכנסת וקוראים שם קינוות בקול בכי, לאור נרות מעטים. נכנס נפוליון לבית הכנסת, ושאל מה פשר האבל. כשאמרו לו שנחרב בית המקדש בירושלים, וכמעט כל עם ישראל נפל בשבי והוגלה מארצו, השתומם נפוליון ושאל מתי קרה הדבר הזה, וכיצד ייתכן שלא שמע על כך בדיווחים השוטפים שקיבל על הנעשה בעולם. היהודים ענו לו בהיסוס שחורבן זה קרה לפני יותר מאלף וחמש מאות שנה... נפוליון התרשם עמוקות, ואמר שרק עם היודע לזכור את חורבנו במשך כל כך הרבה מאות שנים, יזכה גם לראות את בניינו המחודש.

כאשר אדם זוכר את העבר הוא יכול ללמוד ממנו לקח, כיצד להתנהג בעתיד. אדם שחווה על בשרו כאב מסוים, לומד מכך להבא. אדם ש'נכווה' מתופעה מסוימת, ילמד לקח, יתבונן על דרכו וידע להעריך את כל מערכת חייו לפי עברו. לדוגמא, מסופר במדרש רבא (לך לך) על המטבע שטבע דוד המלך, אשר מצדו האחד הייתה צורת מקל ותרמיל, זכר לעברו כרועה צאן, ומצדו השני צורת מגדל (ירושלים), ביטוי למלכותו.

קינות גוש קטיף

הדוגמא הבולטת לעקרון זה הוא הזיכרון של חורבן ירושלים. מהי מטרת הזיכרון, התעניות ומנהגי האבלות בימי בין המצרים? הרמב"ם (הל' תעניות, פ"ה ה"א) כותב:

יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהן כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי התשובה ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב שנאמר (ויקרא כ"ו) והתודו את עונם ואת עון אבותם וגו'.

זאת אומרת, שאין מטרת הזיכרון זיקה לעבר בלבד, אלא אף לימוד לקח וקריאה לתיקון לעתיד.

וכן הרב קוק זצ"ל, בהספד שנשא ביום השנה למאורעות תרפ"ט, אמר בתחילת דבריו: ('מאמרי הראי"ה', מאמר 'עיר האבות'):

לכאורה מיותרת האזכרה לעיר האבות חברון, זכר חברון, חורבנה והשאיפה לבניינה חקוקים על לוח לבנו ואין כל צורך בפעולה מיוחדת כדי להעלות לפנינו את זכרונה, אולם אם אנו עושים את האזכרה הזאת, הרי מטרתה להביא את הזכרון הזה והרגשות התוססים בלבנו גם לידי פעולה מעשית לשם בנין חברון והקמת הריסותיה.

אנו מתאבלים וזוכרים את חורבן הבית כדי שיתאפשר בניינו החדש. אנו זוכרים כדי ללמוד לקח מן העבר למען ההווה והעתיד. אנו חווים על בשרנו את המחיר הכבד של חורבן הבית, אנו חווים על בשרנו את המחיר הכבד של שנאת חנם וג' עבירות. מתוך האבלות על ירושלים נזכה לראותה בבניינה, כי: 'מי שלא נבנה בימיו כאלו חרב בימיו'.

הרב גבריאל קדוש, מרבני מכון התורה והארץ
ורב הישובים גני טל ושומריה

*מתוך אתר מכון התורה והארץ

קינות גוש קטיף

זְכֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ / אֹי
הַבֵּיטָה וְרֵאָה אֶת חֲרָפֵתֵנוּ / אֹי מָה הָיָה לָנוּ

יישובי חבל עזה וצפון השומרון שנחרבו ותושביהם גורשו בהחלטת
ממשלת שרון

יישובי חבל עזה

כפר ים	אלי סיני
גדיד	ניסנית
גן אור	דוגית
בדולח	נצרים
מורג	כפר דרום
פאת שדה	תל קטיפא
עצמונה	נצר חזני
כרם עצמונה	קטיף
שליו	גני טל
רפיח ים	נוה דקלים
	שירת הים

יישובי צפון השומרון

כדים	חומש
גנים	שאנור

א

איכה

איכה ארץ זבת חלב ודבש
שדדה נהרסה, חרבה ותיבש
שדות ירקים, מטעים, חממות
היו למרמס לרועים ובהמות

איכה בגדו נבחרים העם
באלוהיהם, בבוחריהם, בנפשם ובזרעם
ואיך נהפכו חילים ושוטרים
מאחים אהובים לאויבים וצרים

איכה גוש קטיף ארץ אהובה
גן ירק, חול וים, אהבה ואחוה
מלאה פרמון תורה ומצוות
ועתה חרבות וארץ תלאובות

איכה דת ודין וצדק וחק
נשכחו והיו ללעג ושחוק
ישרי דרך כלואים, רבתה המצוקה
משפט למשפח וצדקה לצעקה

קִינוּת גּוֹשׁ קִטִּיף

אֵיכָה הַמוֹנֵי לְבוֹשֵׁי שְׁחוּרִים
פָּרְצוּ עִם בְּקָר אֶל בְּתֵי יְקָרִים
לֹא בּוֹשׁוּ לְתַפּוֹר דְּגָלִים עַל מֵדִיָּהֶם
לְחַלֵּל לָבֵן וּתְכֵלֶת כְּסֹא כְבוֹד אֱלוֹהֵיהֶם

אֵיכָה וְלָמָּה בְּתֵי כְנֻסֹת הַמְּפּוֹאָרִים
הָיוּ בְרֻדָּת יוֹם לְלִפְיֵדֵי אֵשׁ בּוֹעֲרִים
”אַל תִּסְתֵּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי” זַעֲקוּ שָׁם לְפָנֶיךָ
אֵךְ לֹא זָכוּ לְתִשׁוּבָה מִשָּׁמַי מְעֻנָּךְ

אֵיכָה יוֹדִים מְטִילֵי אֲלֵפֵי פְּצָצוֹת
חוֹגְגִים עַל חֲרָבוֹתֵינוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת
גִּרְשָׁה הַגְּבִירָה וְתִשָּׁב לָהּ הֶרְחַק
וּבֵן הָאָמָה עוֹמֵד וּמְצַחֵק

אֵיכָה חָרְשׁוּ חוֹרְשִׁים, הָאָרִיכוּ מְעַנִּית
עַל אֵלֵי סִינֵי, דּוֹגִית וְנִיסִנִּית
מִבֵּין חֲרָבוֹתֵיהֶן מְחַבְּלִים צוֹרְרִים
עֲתָה פְּגִזֵי מוֹת עַל אֲשָׁקְלוֹן יוֹרִים

אֵיכָה טְהוּרֵי לֵב חָשׂוּ אֶל כְּפַר מִיָּמוֹן
אֵךְ לֹא עֲצְרוּ כַח לְפָרוֹץ בְּהֶמוֹן
צָפְתָה אָז לְשׂוֹא נֹצְרִים הַנְּצוּרָה
קִטִּיף וְתֵל קִטִּיפֵא בְרוּחַ נִשְׁבְּרָה

קִינוּת גּוֹשׁ קִטִּיף

אֵיכָה יִשְׁבוּ בְּדָד גְּדִיד וְגַנִּי-טַל
מִנְצַר חֲזַנִי כָּל הַדְּרָה נְטֹל
לְמַעֲוֹן תַּנִּים הֵיטָה נוּה דַקְלִים
בְּשִׁירַת הַיָּם וְכִפַּר יָם נוֹתְרוּ רַק גְּלִים

אֵיכָה כָּלוּ בּוֹזְזִים אֶת פֶּאת שְׂדֵה
אֶת רַפִּיחַ יָם רָדוּ כְּבַמְרֻדָּה
וְרוּחַ נָסַע וַיִּגְזוּ אֶת שְׁלוֹ
וּבְחֹלוֹת בְּדֹלַח הַיָּעַם הִזְהַב

אֵיכָה לֹא עָמְדָה הַזְּכוּת בְּמָרוֹם
לְתַנָּא ר' אֶלְעָזָר אִישׁ כִּפַּר דְּרוֹם
אֶךְ בְּעַקְבוֹת מְגִינֵי כְּפַר דְּרוֹם בְּתַשׁ"ח
הִצְעִירִים עַל הַגַּג רֵאשֶׁם לֹא יִשַׁח

אֵיכָה מִן הָאָרֶץ נִמְחַתָּה עֲצֻמוֹנָה
בְּכַרְמָה אֵין עֲנָבִים, נִדְּדָה מְקַנָּה
מִזְרַג כְּבַמִּזְרַג הַיּוֹדֶשָׁה וְנִפְזָרָה
בְּגֵן אֹרֵר רַב הַחֹשֶׁף כְּבִתָּה הַמְּנוֹרָה

אֵיכָה נִשְׁכָּחָה בְּרַכַּת מִשָּׁה
”וְהֵם רַבְּבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מִנְשֵׁה”
אֵיךְ כְּמוֹ לְפָנִים בְּכָרֶם נְבוֹת
בְּנֵי בְלִיעַל גָּזְלוּ נַחֲלַת אָבוֹת

קינות גוש קטיף

אֵיךְ סָבְבוּנוּ בְּחֹמֶשׁ חֵילִים וְשׁוֹטְרִים
בְּכַח גָּרְרוּ נְעֻרוֹת וּבַחֹרִים
אֵיךְ עָמְדוּ בְּשֵׁא-נֹר אֲנָשֵׁי אֲמוּנָה
לְהִגֵּן עַל בֵּית הַכְּנֶסֶת שָׂאָה עֵתָה נִבְנָה

אֵיךְ פָּנְתָה כַּדִּים וְחָרְבוּ בְּנֵינִים
אֵיךְ צָהְלוּ בְּגִ'נִין בְּהֶרֶס גָּנִים
אֵיךְ קָמוּ בְּעֵמֹנָה הוֹרְסִים וּמְשַׁבְּרִים
אֵיךְ רָדוּ וְהִכּוּ וּפָצְעוּ כְּאֶכְזָרִים

אֵיכָּה שׁוֹמֵר אֶת כָּל אוֹהֲבָיו
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו נֶאֱמָן בְּדַבְּרָיו
הִתְמַצָּא בְּכָל הָאָרֶץ בָּנִים כְּנִאֲמֹנִיךָ
הָאֵם לֹא לֵב טָהוֹר שִׁפְכְּנוּ לְפָנֶיךָ

אֵיכָּה תִרְעָה וְתִרְבִּיץ אֶת הַצֵּאֵן
קִבֵּל תְּחִנָּתָם וְיִהְיוּ לְרִצּוֹן
הָשֵׁב מִהֲרָה בָּנִים לְגְבוּלָם
כְּפִתוּב "וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם"

מאת יואל אליצור

ב

אלה אֶזְכְּרָה וְאֶפִּיל תַּחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת, כִּי נִבְגַּדְנוּ מִבֵּית וּפְצַעוּנוּ אַנוּשׁוֹת,
וַיָּבִיאוּ עָלֵינוּ גְזֵרוֹת קָשׁוֹת, בְּחֶרֶבֶן כ"ה קִהְלוֹת קְדוּשׁוֹת.

בְּשֶׁבֶת הָאָרִי עַל כֶּסֶא מְמַשְׁלֵתוֹ, הִבִּין כִּי קָרַב לְהִלָּכַד בְּשַׁחֲתוֹתוֹ,
זָמַם בְּהִתְיַשְׁבוֹת לְהִמִּיר מִשְׁפָּטוֹ, וּבְחֻבֵּל אֶרֶץ לְתַפּוֹר חֲלִיפָתוֹ.

גֵּשׁ לְפָסִיקַת חֲבָרְיוֹ בְּמֶרְכָּזוֹ, פָּנָה בְּשִׂאלָתוֹ וּבִקְשָׁתוֹ בְּמִכְרָזוֹ,
וַיֹּאמְרוּ בְּרַב מִחֲצֵי הַמַּלְכוּת - לֹא תַעֲשֶׂה, אֲךָ הִפֵּר הַבְּטָחָתוֹ וּבִדְבָרָם
מָאָס.

דָּפַק בְּדִלְתֵי שָׁרִים וְאֲדוֹנִים, וְעָמַד וּמָלֵא אוֹלְמוֹ שְׁלֹמוֹנִים,
עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ נוֹסְדוֹ רוֹזְנִים, לְרוֹחָתוֹ וּלְרוֹחַת שְׁנֵי הַבְּנִים.

הָמָּה עִם קְדוּשׁ עַל זֹאת הַמְזֻמָּה, זָעַק וּמָחָה מִחָאָה אֵימָה,
לְעָמֵד וּלְהִקְהֵל כְּבַצּוֹרָה הַחוּמָּה, בְּתַפְלָה לְאֵל וּתַחֲנוּת לְאָמָּה.

וּבִקְרֹב יָמֵי בֵּין הַמְצָרִים, נִתְּנָה הַפְּקָדָה לְסִגּוֹר הַשְּׁעָרִים,
סִגּוֹרָה נִיֶּסְנִית נְצִוְרָה נְצָרִים, וּבְכִסּוּפִים נִמְלֵא הָעַם בְּזִקְנִים וּנְעָרִים.

זָלְגָה כָּל עֵין וְכָל לֵב דָּאֵב, נִזְדַּעְזְעָה הָאָרֶץ מֵאִימַת הַקְּרֹב,
לֵב תְּמִימִים בְּקֶרְפֶּם נְצָרֵב, כִּי הִחַל הַחֶרֶבֶן בְּמוֹצְאֵי תְשׁוּעָה בְּאָב.

חֵישׁ זָחַל חֵיל אִים בְּדַרְגוֹת וּסְמָלִים, וַיַּעֲמֵד מִנְגֵד לְעַם גְּאוּלִּים,
בְּנַחֲשׁוֹת בְּלֵי הָרָף לְהַחְרִיב פּוֹעֲלִים, אֶת גֶּן-אוֹר גְּדִיד וּגְנוּה-דְקָלִים.

קינות גוש קטיף

טְמֵאֵי רוּחַ בְּנֵי אֲזַנִּים עֲרָלוֹת, חִפְּשׁוּ וּמְצָאוּ עוֹד שְׁתֵּי קֵהָלוֹת,
לֹא שָׁעוּ לְתַחֲנוּת וְלֹא לְמַלּוֹת, מָהָרוּ אֶל־סִינֵי וְדוּגִית לְהַגְלוֹת.

יָמָה פָּנּוּ לְהֵרֵס הַקְּיָם, תֵּל-קִטִּיפָא עָקְרוּ אַךְ בִּזְאֵת לֹא דִיָּם,
לֹא נָחוּ לְרַגַע לֹא עֲצְרוּ מִיְגִיעָם, וְהֵרְסוּ גַם כְּפָר-יָם וְשִׁירַת-הֵיָם.

כְּנָסוּ עֲצָמָם לְמַלְאֵת מְזֻמָּה, וּבִקְשׁוּ עוֹד נַחְלוֹת לְשִׁים לְחֶרְמָה,
פָּגְעוּ בַּבְּדֹלַח עִם עֲצָמוֹנָה וְכַרְמָה, וְהִפְכוּם בְּרִשְׁעוֹת לְצִיָּה וְשִׁמְמָה.

לֹא חָס אִישׁ וְלִשְׁלוֹ אֵין פּוֹדָה, רְפִיחַ-יָם הִיָּה לְמַנְדָּה,
נָקָם אֵל בְּאֲשֶׁר בָּהֶם הִיָּה רוּדָה, כִּי כָלוּ פְּאֵת-שָׁדָה.

מֵר כְּאֲבָנוּ כְּפוֹל וּמְכָפֵל, בְּהַקְטִיף קִטִּיף מְשׁוֹשְׁנוּ נָטֵל,
נִהְרַס כָּל בְּנוֵי נַעֲקָר כָּל נִשְׁתַּל, עֵת גִּרְשׁוּ נֶצֶר-חַזְנֵי וְגַנֵּי-טֵל.

נִתְבַּצְרוּ עַל הַגַּג בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְעָמְדוּ בְּתַפְלָה לְשׁוֹכֵן בְּמָרוֹם,
רַחֵם-נָא וּלְחַיִּים חַתֵּם, אַךְ כְּבָר נִגְזַר עַל כְּפָר-דָּרוֹם.

סָרַב - פָּנּוּ בְּתַחֲנָה וּבִקְשָׁה, אַךְ הַמְשִׁיכוּ זְדִים בְּמַעֲשֵׂה הַמְרָשָׁע,
ה' לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ הוֹשַׁע, אַךְ מוֹרַג עַד יְסוּדָה נְחַרְשָׁה.

עֲזָה וְחִבְלָה נַעֲזָבוּ בְיַד צָר, בְּאוֹתוֹ יוֹם מֵר וְנִמְהָר,
לְכוּ וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי אָמַר, וְדָם יִשְׂרָאֵל בְּיָדָם הִתֵּר.

פָּנּוּ הַשׁוֹמְרוֹנָה לְבִצּוֹעַ זְמָמִים, גִּרְשׁוּ מִבֵּית גָּנִים גַּם כְּדִים,
קִבֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ וְהִמָּתַק הַדִּינִים, שְׁמַע שׁוֹעֲתָנוּ ה' אֱלֹקִים.

קינות גוש קטיף

צָרוּ חֵילָם בְּיוֹם אָרוּר, הָיָה הָר-שׁוֹמְרוֹן בְּמַחְרִיבָיו עָטוּר,
עַל זֹאת בְּכִינוּ בְּלֵב שָׁבוּר, אֲבָדָה חֹמֶשׁ נִפְלָה גַם שְׂאֵנוּר.

קָרְבוּ לְקַבְּרֵי שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים קְרַבָּנוֹת, חֲלָלֵי חֲלָלִים חֲלָלוּ חֲלוּלֵי
הַחַזוֹת,

עֲצָמוֹתֵיהֶם מְמַנְוֹחַת עוֹלָמִים לְהַגְלוֹת, שְׁלַחוּ יָדָם בְּעוֹלוֹת תְּמִימוֹת.

רְשָׁעִים בְּמַקְדָּשׁוֹת מְעַט מְהָרוּ לַפְּגַע, אַרְבָּעִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת חָשׁוּ לְגַדְעַ,
אֲלָקִים אֵל נָא תִמְאַן לְשִׁמְעַ, אֵל תַּחוּס וּמְהֵר חוּבָם לְפָרַעַ.

שָׁנִים עָשָׂר אֶלְפֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל, גִּרְשׁוּ מִנְּחֻלְתָּהּ וּבֵיתָם זָר נוֹחַל,
מָלֵא בְּרַחֲמִים אֵל אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לְרַחֵל, הֵשֵׁב בָּנִים לְגִבּוֹלָם וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל.

תְּפִלָּה נִשְׂא אֵלֶיךָ ה' הָאָדוֹן, כִּי לָעָגוּ אוֹיְבֵינוּ לָנוּ וְלִשְׁכַּנְּנוּ הוֹשִׁמְנוּ
מְדוֹן,

בְּחֵר לָנוּ אֶת נִחְלָתְנוּ אֶת גְּאוֹן, אֲמַרֵי פִינוּ לְפָנֶיךָ יְהִיו נָא לְרָצוֹן.

עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינֵי עֵינֵי יְרֻדָה מִים כִּי רַחֵק מִמְּנֵי מְנַחֵם
מְשִׁיב נִפְשֵׁי הָיוּ בָנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב:

מבוסס על "אלה אזכרה"- פיוט ליוה"כ על עשרת הרוגי מלכות.
נכתב ביום י"ב במרחשון שנת "כי תבאו אל הארץ".
נכתב על ידי חייל צה"ל ח.ש.

ג

עַל חוֹרְבַן שְׁרוֹן אֲשָׁא קִינָה

עַל חוֹרְבַן שְׁרוֹן, בְּעָרֵי עֵזָה וְשׁוּמְרוֹן,
אֲשָׁא קִינָה וּבְכִי. וְעַל שָׁבַר עוֹז גָּאוֹן.

עַל עָרִים וּמוֹשְׁבוֹת, מְלֵאֵי תוֹרָה וּמְצוּוֹת.
אֲשֶׁר הִפְכוּ לְשׁוּמְמוֹת, הַרוֹסוֹת וְחֲרָבוֹת.

עַל בְּנִים חֲלוּצִים, שֶׁהִפְרִיחוּ אֶת הַחֹלוֹת.
שֶׁהוֹגְלוּ כְּפְלִיטִים, לְקַרְוִילוֹת וּמְלוֹנוֹת.

עַל מוֹסְרֵי נַפְשָׁם, עַל קְדוּשַׁת שְׁמָהּ וְאַרְצָהּ.
אֲשֶׁר מִקְבְּרָם גָּרְרוּם, לְשִׁבְרוֹן לֵב מְעַרְיָצָהּ.

עַל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, יְשִׁיבוֹת וּמְדַרְשׁוֹת.
שֶׁאֶסְפְּסוּפִים פְּלִשְׁטִינִים, הִצִּיתוּ בְּלִהְבוֹת.

עַל דִּיכּוּי רְגָשׁוֹת הָאֲחֻוּהָ וְהַרְחֻמִּים,
כְּשֶׁהִסִּיתוּ אֶת חֵיילֵינוּ גַם לְשִׁפּוֹךְ דָּמִים.

עַל מִי שָׁאִין אָמוּ מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהֶעֱמַדְנוּ עָלֵינוּ,
שֶׁבָּאֲכֻזְרִיוֹת זְרַנוּקִים וּפְרָשִׁים, הִכְנוּ וְעֲצָרְנוּ.

עַל הַמּוֹרֵךְ שֶׁנִּטַּע בְּנוּ, מֵאֵז חוֹרְבַן בְּגִין בְּסִינֵי,
וְעַל הַהִבְלָגָה לְסַאדָם, שֶׁגִּדְעָה רוּם קֶרְנֵי.

קִינוּת גּוֹשׁ קִטִּיף

עַל וַיִּתּוֹר נַחֲלוֹת אֶרְצֵנוּ לְחֹסֵיין מִמְזָרַח,
וְעַל מִנְהִיג נֶאֱלַח שְׁמִלְבָּנוֹן שְׁלָנוּ בְּרַח.
עַל הַגּוֹיִים שֶׁהוֹתַרְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ כְּהוֹמָאֲנִים,
שְׁצוֹרְרִים אוֹתָנוּ כְּפֶתוֹב, כְּשִׁיפִים וּכְצֻנִינִים.
עַל בֵּית מְקַדְשֶׁךָ הַחָרֵב, הַנְּחָרֵשׁ וְנִרְמָס
בְּמִיעוּט עוֹלֵי רְגְלֵינוּ, מוֹל רִבְבוֹת חֲמָאֵס.
עַל הַנְּהַגַת יִשְׂרָאֵל, הַנְּתוּנָה בְיַדֵי רְשָׁעִים.
אֲשֶׁר לְגוֹיִים חוֹנְפִים, וּמִדַּת יִשְׂרָאֵל פּוֹרְשִׁים.
וְעַל הַשׁוֹפְטִים אֲשֶׁר לַמְּוֹת אוֹתָנוּ מִפְּקִירִים,
בְּעַרְכֵי־הַמְּעוֹתִים, שֶׁל דַּת הַנְּאוּרִים.
אָנָּה הַשֵּׁם, חוֹס נָא וְרַחֵם,
פְּדֵנוּ מֵהֵם, הַמִּיעוּט הַנוֹהֵם.

הַעֲמֵד אֶת הַשְּׁלֹטוֹנוֹת, בְּיַדֵי־אָמוֹנוֹת,
שֶׁל רוֹבֵי הַרְּבָבוֹת, שׁוֹמְרֵי מִסֹּרֶת אָבוֹת.
אֲשֶׁר בְּמִצְוֹתֶיךָ יִגִּילוּ, וּמְקַדְשֶׁךָ יִשְׁכְּלוּ,
אֶת אוֹיְבֶיךָ יִכְלוּ, וְאֶת עַמְּךָ יִצִּילוּ.
עָרֵי אֶרֶץ יִבְנוּ, וּמִנְהַר עַד יָם יִשְׁכּוֹנוּ.
אוֹר תּוֹרֶתְךָ יִקְרִינוּ, וְעוֹלָמְךָ הַטּוֹב יִתְקַנּוּ.

ד

קינה לקטיף

ע"פ א"ב כפול ואלח"ש

איכה עלו בנו קמי, מתוכנו הביאו להריסותי, אויה
עלבו בנו שומרי נוצרי, ונטשו את אלי סיני, אוי מה היה לנו

בגד נבגדים זנח זנח, מערש נשמותינו ברח ברח, אויה
אבן שהם רסק בכתח, פזרע גד עינו כעין הבדלח, אוי מה היה לנו

גמר אמר להעזי מול רבון, לאטום אזן מול קול המון, אויה
גבור הפך עבד מול כל אדון, גזר אלים על תורת בני עצמון, אוי
מה היה לנו

דרכונו השפילו צדיק, מעכונו בלא מד ומדיד, אויה
תקפוננו פתע פאויב ומשחית, איך נחרבת תפארת גדיד, אוי מה
היה לנו

חיינו בלקו למרור, שתילינו צבעו מצחור לשחור, אויה
טפינו שלחו מחור אלי חור, פרונו בור בגן אור, אוי מה היה לנו

טרדנו כצר אויב ומקלל, מנהיגנו שלח בנו קצין וחיל, אויה
ובער בשדה אחר שם נאכל נפל, ובכל הקדוש באחת מעל בגני
טל, אוי מה היה לנו

יפי נחלה אגדית, הפכנוה מאדמה חרבה חולית, אויה
נהפכה עלינו לחרב משחית, איכה נדרסה יפהפית דוגית, אוי מה
היה לנו

קינות גוש קטיף

כִּסְפָנוּ לְאָרֶץ צִיּוֹן וְשָׁלוֹם, טִפְחָנוּ יָרֵק לְתַפְאֶרֶת יְהוָה, אוֹיָה
לְחַמְנוּ לְחַמְנוּ לְמָקוֹם שֶׁל חָלוֹם, אֵיכָה חֲמַסְתָּ חַיִּי כְּפֹר דָּרוֹם, אוֹי
מָה הָיָה לָנוּ

כְּפֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ שְׁלֵם בָּדָם, גִּשְׁם הַפְּצַמ־רִים לָרַגַע לֹא נָדָם, אוֹיָה
הֶאֱמַנּוּ, מִי יִצִּילֵנוּ מִיָּדָם, עַד כִּי יָבֹא מִחְרִיב כְּפֹר יָם, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ
לְעֵי הַשְׂדֵּה אָוֶה מוֹשֵׁב כָּל בְּנֵה, לְהַחְרִיב בְּתַמִּימִים שְׁבִיב אַמּוֹנָה, אוֹיָה
לְאוֹת קִיּוֹן שְׁמָנוּ, נָד וְנַע, כָּרָם הָיָה לוֹ בְּכָרָם עֲצֻמוֹנָה, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ

מִץ זְרוֹנוּ הִשְׁתַּקְנוּ כְּדָג, מוֹג לִבָּב מִתְחַזֶּה לוֹ לָרֵב מָג, אוֹיָה
בְּזָדוֹן נִהְגְנוּ לֹא שִׁגְג, אֵיִה הָעֲלָמָה, נֶאֱלָמָה, וְשִׁמְתִיךָ לְמוֹרָג, אוֹי מָה
הָיָה לָנוּ

נַחֲלָנוּ, הִפְרַחְנוּ, הָעֵרְכָנוּ עֲרָכִים, בְּכָל הָאָרֶץ מַחְסוֹתֵינוּ אָכְלוּ עָלֵים,
אוֹיָה
כָּלָנוּ בְּאַחַת אָוֶה לְהַעֲלִים, לָמָה כִּסְחַתְתָּ אֶת נוֹה דְקָלִים, אוֹי מָה הָיָה
לָנוּ

סוֹרְרָה, שְׂרִיָה, הִפְכוּ כִּסְפָנוּ לְסִיגִית, מְצַפּוֹנִיָה, רַעֲיוֹנִיָה נִבְעוּ לְהַשְׁחִית,
אוֹיָה
מִימִיךָ הַזֹּפִים הָיוּ לְסִבָּאִית, אֵיִה הַחֲדָשׁ הִזָּה לָכֶם נִסְנִית, אוֹי מָה
הָיָה לָנוּ

כָּאֵל חֹטֵר מְשָׁרְשָׁיו עָרְגָנוּ, כְּנֹצַר נִתְעַב מִקֶּבֶר הוֹצִיאָנוּ הַשְּׁלִיכָנוּ, אוֹיָה
עָמַד עָלַי כְּמוֹ שְׂבָץ אַחֲזוֹנִי, לְמַחֹת לְמוֹתֵת אֶת נֹצַר חֲזוֹנִי, אוֹי מָה
הָיָה לָנוּ

פְּרִי מְגֻדִים כְּפָרִים עִם נָרְדִים, פָּרְחָה הַגֶּפֶן הִנְצוּ הֶרְמוֹנִים, אוֹיָה
הִפְרוּ הַחֲלוּ כָּל נָדָרִים, מָכְרוּ לְמִיחָלִים נְכָרִים אֶת נְצָרִים, אוֹי מָה
הָיָה לָנוּ

קינות גוש קטיף

צָרָוּנוּ רַבַּת בְּלֹא פוֹדָה, כֹּל פּוּחֵז בָּנוּ אָבֵן מִיָּדָה, אוֹיָה
נִטְלוּנוּ מִבֵּיתֵנוּ כְּנֹד מְדוּדָה, מָה הָיָה לִיפְיָה שֶׁל פְּאֵת שְׂדֵה, אוֹי מָה
הָיָה לָנוּ

קָרָאנוּ בְּכֹל קוֹל יִשְׂרָאֵל וְעָקִיף, יִחַלְנוּ לְמַצִּיל מֵעַם חֶזֶק וְתַקִּיף, אוֹיָה
אֶף עָנְנוּ עָרִיץ בְּמֵלֶאכֶיךָ, אַחֲרֵי הַמְּבוּל כֹּל קָטִיף וְקָטִיף, אוֹי מָה
הָיָה לָנוּ

רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ זַעֲקָה נִפְשָׁם, הַבֵּיטָה מָה דָל כְּבוֹדֵנוּ מוֹל כְּבוֹדָם, אוֹיָה
נִצְרִים וְנִצְרוֹת כָּרְעוּ בְּהִתְלַבֵּטָם, הַזֹּאת כְּלִילַת יָפִי רְפִיחַ יָם, אוֹי
מָה הָיָה לָנוּ

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל זָעַקְנוּ לְעוֹלָם, אֶף סוֹס וְרִכְבוֹ רָמוּ עַל יוֹשְׁבֵי תָם, אוֹיָה
מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וְחִילוֹ יָרָה בְּעַם, אֵיכָה נֶאֱלָמָה, נֶעֱלָמָה, שְׂרִית הַיָּם, אוֹי
מָה הָיָה לָנוּ

תָּהוּם כְּלָבוֹשׁ כְּסִיתָנוּ מִמְזֹרַח וּמִעֶרֶב, אֶמְרוּנוּ טְפִילִים אָנוּ, עֶרֶב רַב,
אוֹיָה
אֶמְרוּנוּ עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, לְשׂוֹא, אָנָּה הַלֵּךְ דוֹדֵי מַגְנֵי שְׁלוֹ, אוֹי מָה
הָיָה לָנוּ

תְּהִינּוּ מָה יְהִיָּה בְּסוּפָה, תְּמַהֲנּוּ כִּי־צַד הַלֵּכָה הַתְּחַלְפָה לָהּ שְׁפָה, אוֹיָה
פְּלַלְנוּ אֶ-לֵהי אִמְרָתְךָ צְרוּפָה, מָה יְהִי בְּסוּפָה שֶׁל תֵּל קָטִיפָא, אוֹי
מָה הָיָה לָנוּ

אִמְץ יְדֵי נוֹטְרִים לְכוֹדִים, שׁוֹמְרֵי גְחֹלַת הָיוּ לְנוֹדִים נוֹדִדִים, אוֹיָה
חֹרְשֵׁי רְעָתָם סָעְרוּ אֵלֵיהֶם בְּרוּחַ קָדִים, אֵיכָה גִטְשָׁה, הַעֲזָבָה
כְּדִים, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ

לְהֶבֶת יִשְׂרָאֵל דֵּי-נֹר, בְּעָרָה בְּשִׁלְהֶבֶת כְּאֵשׁ בִּתְנוּר, אוֹיָה
שְׂרָפָה בְּלֶהֱג עָרִיצִים לֹא בְרוּר, אִמְנוֹת מְלֵהִיבָה מוֹרְשָׁה בְּשֵׁא-נֹר, אוֹי
מָה הָיָה לָנוּ

קינות גוש קטיף

חֲזַק יוֹשְׁבֵי שׁוּמְרוֹן בְּהָרִים, קוֹלְכֶם הַשְּׁמִיעוּ לְאָבוֹת וּבָנִים, אוֹיָה
מְשֻׁלְכִים מִנְּוִיָהֶם מְרוּטִים מְעוּנִים, עַל נְשִׂיָהֶם וְטַפָּם שֶׁל יוֹשְׁבֵי
גְנִים, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ

שׁוּמְרוֹן תַּתֵּן קוֹל מִכָּל חֶרֶשׁ, הַיֶּאֱדָ יְהוּדִי, לְלֹא סִבָּה, עַל אָחִיו מִטִּיל
עֲנָשׁ, אוֹיָה
כָּל רַעֲיוֹן וְנַחֲלָה לַעֲקוֹר מִשְׁרָשׁ, וְלִהְפֹת קֶהֱלָה שְׁלֵמָה אֶל הַחֹמֶשׁ, אוֹי
מָה הָיָה לָנוּ

עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ, בְּיוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, חֶמֶת תַּנְיִנִים הֵשֵׁב אֶל חֵיק מְעַנֵּינוּ,
שְׁמַע נָא קוֹל עֲנוּתֵנוּ וְעֲנוּתֵנוּ, עַל עֲנוֹי יוֹנְקֵי שְׁדִינוּ, זְקַנֵּינוּ, בַּחֲוָרֵינוּ
וְנִשְׁיָנוּ, עַל אֲמַת מֶאֱרֶץ תַּצְמַח שְׁהִשְׁלַכָּה מֵאֲחוּרֵינוּ, עַל צֶעַר בְּעֲלֵי
חַיִּים וְקַמְלַת צְמָחִים - בְּחָנָם - וְלֹא עוֹל, בְּכַפָּם וּבְכַפְּנוּ, עַל תִּינוּקוֹת
שֶׁל בַּיִת רַבֵּן שְׁגוּלִים מִמְּקוֹם לְמוּדֵינוּ, עַל בַּחֲוָרִים שְׁבַעֲצָם פְּלֹפּוּלָם
מִתּוֹרְתָם נִתְבַּטְּלוּ, לֹא עָלֵינוּ, וְעַל בָּנוֹת וְאִמָּהוֹת שְׁמוּסְרוֹת נִפְשָׁן עַל
עַמְּנוּ וְחִבְלֵי אֲרָצֵנוּ.

זְכֹר מַעֲשֵׂי מִנְּהִיגִים בְּעַמְּנוּ, שְׁקַרְעוּ נִפְשׁוֹת אַחִים וְאֲחִיוֹת, חִילִים
וְחִילוֹת, מִנִּפְשׁוֹתֵינוּ, עַל גְּזֵל נְכֻסֵיהֶם וְשִׁלּוֹת רוּחָם וְנַפְשָׁם, בְּאֲכֻזָּרוֹת,
שֶׁל מִשְׁפָּחוֹתֵינוּ בְּנַחֲלוֹתֵינוּ, עַל שְׁטֵלְטָלוּ מִמְּנוּחָתָם אֶת מִתֵּינוּ נִכְח
דְּמַעוֹתֵינוּ וְכֹאבֵינוּ, עַל שְׁהַחְרִיבוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וְיִשִּׁיבוֹת עַל יְדֵי
יְהוּדִים, לְרֹאשׁוֹנָה בְּתוֹלְדוֹתֵינוּ וְעַל סְתִימָה דְּמוֹקְרַטִית שֶׁל פִּיּוֹתֵינוּ
וּפִיּוֹת דּוֹרְשֵׁי טוֹבֵתֵנוּ.

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל שְׂאֲרֵית פְּלִיטָתֵנוּ, וּמִנְע
שְׁנֵאת חָנָם בֵּינֵינוּ, מַעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל בְּנֵי בְּרִיתֵנוּ, הַשִּׁיבֵנוּ, וְכִקְדָם
חֲדַשׁ יְמֵינוּ וְעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ.

כתב: דוד ברוקנטל, ד' במנחם אב תשס"ה

ה

קינה על חורבן גוש - קטיף תותב"א

חיבר - הרב אליקים צדוק יצ"ו, נוה דקלים/יד בנימין

אֲלִיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא, יוֹם חֲרָבָן הֵיכֵל וְעֲזָרָה. אוֹי, כִּי נִתְגַּשָּׁה צָרָה,
בָּא יוֹם זַעַם וְעִבְרָה; בֹּא
לְיִשׁוּבֵי חֶבֶל קְטִיף, קוֹלֵי אָרִים, דְּמַעֵי אֲטִיף. אֲלֵלִי, כִּי בָאָה עֵת
אֶסִיף, לְבִי אֶקְרַע, בְּכִי אוֹסִיף; לְבִי
לְכַנְסֵת נוֹה שְׁלוֹם, גִּזְרֵת סְפִיר, פְּנִינַת יְהֵלֶם. לְבִי הוֹמָה, אֵיךְ כְּחֵלוֹם,
נְמוּגָה וְתֵלֶךְ וְהֵלוֹם; נְמוּגָה
יְשִׁיבוֹת וּבִתֵּי אוֹלְפָנָא, הֵי אֵךְ הָיוּ לְמַדְמֵנָה. הֵינּוּ לְמִשְׁלַל וְלִשְׁנִינָה,
לְאוֹיִבֵינוּ, לְטָרֶף וְלִמְנָה; לְאוֹיִבֵינוּ
קָרִית דְּקֵלִים נְאֻמָּנָה, אֵיךְ הֵיטָה לְאֵלְמָנָה. נִפְלָה בְּיַד שִׁפְחָה מְעַנָּה,
יָאוֹת עַל זָה, נְשֹׂא קִינָה; יָאוֹת
יְדִידֶיךָ אֲשֶׁר הֵם גְּבוּרִים, לְמוֹדֵי סֶבֶל, סְפוּגֵי פְּצֻמְרֵי"ם. אֵיךְ מְכַרְתֶּם
בְּיַד אַכְזָרִים, הַשְׁקִיתֶם מִי מָרִים מְאֻרָרִים; הַשְׁקִיתֶם
לְמַעַמְמָקִים אֶקְרָאךְ יְ-הֵ, בְּנֶיךָ רְאָה, בְּבוֹר שְׁבִיָּה. צְרִיחֶם הֶשְׁקָה,
רַעַל לְרוּיָה, וְאֵז נְשִׁיר הַלְלוּיָהּ; וְאֵז

(הקינה נתחברה ערב הגירוש, ונאמרה בביהכנ"ס נוה-שלום בנוה-דקלים בליל תשעה באב ה'תשס"ה. הנוסח המובא כאן כולל תיקונים מתבקשים מלשון עתיד ללשון עבר).

איכה?!

קינה על חרבן עשרים וחמשה ישובים בארץ ישראל וגלות יושביהם על ידי אחיהם בית ישראל.

איכה יְשֻׁבָה חֲבַצְלֵת הַשָּׁרוֹן,
וְדָמָם רֵן בְּצִפּוֹן הַשְּׁמֵרוֹן,
וּגְרָשׁוּ יוֹשְׁבֵי עֵזָה בְּשִׁבְרוֹן,
וְנָע מְמָדוֹר אִישׁ כְּפֶר-דָּרוֹם.
בְּכוֹ תִבְכֶּה, וְתִדְמַע עֵינַי,
כִּי שָׁבַר גְּדוֹל נִשְׁבַּר עָמִי,
זֶה חֲזִיתִי, הַשֶּׁבֶץ אֲחֻזָּנִי,
הַשְּׁלֶכֶת מִבֵּיתָךְ, נֶצֶר-חֻזָּנִי.
גְּלַתָּה עֵזָה, עֲזוּבָה תִהְיֶה,
כָּלִתָּה הָרָעָה אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה,
אֲבָלָה אֲדַמָּה, שְׂדֵד שְׂדָה,
כִּי תִכְלָה אֶת פְּאֵת-שְׂדָה.
יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ לְשׁוֹם אֲרָצָךְ,
לְקַצֵּפָה,
אֲחֻזָּתַי זֹלַעְפָּה, כִּי רָעָה
נִשְׁקָפָה,
גִּפְן פְּרִיָּה וְעִנְפָּה הֵיטָה לְשִׁרְפָה,
הֵיטָה לְתֵל שְׁמָמָה תֵּל-קִטִּיפָה.
דְּרָכֵי שְׁמֵרוֹן אֲבָלִים שׁוֹמְמִין,
וַיִּפֶגַע לְבַנּוֹ, כִּי לֹא הָאָמִין,

קינות גוש קטיף

יְדוּ פָּרֵשׁ צָר, לֹא הִשִּׁיב אַחֲזֹר,
הַחֲשִׁיף לְאַרְץ, הַקְּדִיר מְאוּרֵי
אֹר, וְאִי־חִלָּה כִּי יֵצֵא מִשְׁפָּטֵי לְאוֹר,
וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר בְּגֵן-אוֹר.

כָּל עֲמָה נֶאֱנַח, זַעֲקוּ אֶל טוֹב
וְסִלַּח,

מִדּוּעַ דְּרַךְ רָשָׁע תִּצְלַח, מֵאֵן
לְשִׁלַּח,

חֲפָצוֹ בִּידוֹ יִצְלַח, נוֹה נֶעֱזֹב
וּמְשַׁלַּח,

רוּדֵי יְדוּ הַחֲזִיקָה שְׁלַח אֶל
הַבְּדִלַח.

לֹא אֲלֵיכֶם כָּל עֲבָרֵי דְרַךְ
לְתוֹר,

שָׂא קִינָה וְנָהִי, כִּי נִצְתוּ וּמִי
יִסוּר,

עוֹרְנוּ נִכְמַר כְּתַנּוּר, וְלֹא רָאִיתִי
אוֹר,

כִּי לֹא יוֹסִיפוּ עוֹד לְגוֹר בְּשֵׂא-
נוֹר.

מִמְרוֹם שְׁלַח אֵשׁ, וְאָכְלָה
אֶרְמוֹן,

זָכְרָה יָמִים מִקְּדָם שְׁנוֹת
עוֹלָמִים,
יְדוּד אֲשֶׁר הִצְלַנִּי מִיַּד
הַיִּשְׁמַעְעָלִים,
בְּרַךְ נוֹה צְדִיקִים יוֹשְׁבֵי אֶהְלִים,
עַתָּה יֵצְאוּ מִבְּהָלִים מִנוֹה-
דְּקָלִים.

חֲטָא חֲטָא יִשְׂרָאֵל, וְגַם עֲבַר
בְּרִית,

לְהַקִּים אֶרֶץ, לְהַנְחִיל מוֹרְשָׁה
לְשִׂאֲרִית,

בַּעֲוֹן תִּכְנִית, הִסְבּוּ אֶת לִבָּם
אֲחֲרֵי־תֵי,

הִלְכְּנוּ קִדְרֵי־תֵי, כְּסָפוּ דוּגִית
וְנִי־סִנִּית.

טְמֵאתָה בְּשׁוּלֵיָהּ, לֹא זָכְרָה
פְּלִאִיו,

יְפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מִשְׁנֵאִיו
מִפְּנֵיו,

רָאָה כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב, חָרַק עָלַי
שְׁנִיו,

כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה אָבַד וְנֶאֱסַף
הַשְּׁלוֹ.

קִינוּת גּוֹשׁ קִטִּיף

מְבֹרַכַת אֲרָצוֹ מִמְּגֵד שָׁמַיִם
מְטֹל,
לֹא יִהְיֶה עוֹד הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טָל,
כִּי הַשְּׁלֶפֶה עַל הָאָרֶץ וְהוּטַל גְּנִי-
טָל.

צַדִּיק הוּא יְדוּד בְּכָל דְּרָכָיו
וְחָסִיד,
וְלָנוּ הַגִּיד, כִּי יִשְׁפֹּן לְבַטַח יְדִיד,
וְעֵתָה לָמָּה הִרְעַתָּם לִי לְהַגִּיד,
כִּי יָבֵשׁ תָּמָר, כָּלָה וְעֶבֶר גְּדִיד.

קָרָאתִי לְמֵאֵהָבִי, הִמָּה בְּגָדוֹ
בִּידוּד,
אֵלֵי וְאֵלָלֵי, אֶרֶץ רַעֲשָׁה מִפְּנֵי
סִינִי,

כִּפְסַתָּה כְּלָמָּה פָּנִי, וְתִדַּד שְׁנַתִּי
מֵעֵינִי,
כִּי לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֵלָי-
סִינִי.

רָאָה יְדוּד וְהִבִּיטָהּ, מִמְּרוֹם
תִּשְׁקִיף,

כִּי צַר יָדוֹ הַנִּיף, וּמִצַּדּוֹ עָלֵי
הַקִּיף,

אִז נִבְהָלוּ עֲצָמַי, נִתְנַנְנִי בְּשִׁמְמוֹן,
בֵּין עֲצוּמִים יִפְרִיד, וְהִגְלָה הַמּוֹן,
כַּחוֹ עֲצָם, וְהִשְׁחִית בְּנֵי-עֲצָמוֹן.

נִשְׁקַד עַל בִּידוֹ, עַל צְוֹאֲרֵי
יִשְׁתָּרֵג,

עָלֵי תִשְׁתַּפֶּף נַפְשִׁי, אֵלֶיךָ
תִּעְרַג,

עַל הוֹשֵׁוֹ בְּחֶרוֹץ, וּפְחָדוֹ יִשְׁרַג,
הִנֵּה כְּלִיֹן חֶרוֹץ שֶׁם לְמוֹרֵג.

סָלָה כָּל אַבְיָרֵי לְשֹׁבֵר בַּחוּרִים,
רִדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים,
רְאוּהָ צָרִים, שְׁחָקוּ עַל גְּבוּרִים,
נִהְפְּכוּ לְזָרִים נְטֹעֵי נְצָרִים.

עַל אֵלֶּה אָנִי בּוֹכָה לִילָה
וַיּוֹמַם,

הוּא יִשְׁבִּי חֹבֵל הַיָּם, יִצְאוּ
וְאִינָם,

נִדְדוּ וְלֹא נוֹדַע מְקוֹמָם אֲנִים,
וְנָעוּ מִכְּפַר-יָם עַד רְפִיחַ-יָם.

פָּרְשָׁה צִיּוֹן בִּידֶיהָ אֶל הַשָּׁמַיִם
מֵעַל,

קִינוּת גּוֹשׁ קִטִּיף

וְהִנֵּה הַפֶּךָ מְשֻׁרָשׁ, וַיִּכֶּה אֶל
הַחֹמֶשׁ.

תָּבֵא לְפָנֶיךָ אֲנִקְתָּנוּ, וְשָׁמַע
שׁוֹעֲתָם,

חוֹסֵה יְדוּד עַל עֲמֻדָּה, חוֹשֶׁה
לְתִשׁוּעָתָם,

יֵשׁ אַחֲרֵית וְתִקְוָה, וְשָׁבוּ בָּנִים
לְגִבּוֹלָם,

וְאִזּוּ נִשְׁיֵר שִׁירָה חֲדָשָׁה כְּשִׁירַת-
הַיָּם.

בְּפִשֶׁע בָּא תִקְיֵף, עַל חֲטָאתוֹ
הוֹסִיף,

וּמְרֻשִׁיעַ הֶחְנִיף, וְאָסַף אֶת
קִטְיֵף.

שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אָנִי, אֵין
מְשִׁיב נֶפֶשׁ,

בְּחֻדְשׁ הַחֲמִישִׁי מִצְאָנִי רָעוֹת
חֹמֶשׁ,

עָלוּ חֲמָשִׁים, הַשְּׁחִיתוּ הָעִיר
וְהַקִּדְשׁ,

כָּתַב בְּדִמוּעַ מְצַפֶּה לִישׁוּעָה בּוֹךְ יְהוֹשֻׁעַ

ז

אל-תחריש ואל-תשקט, אל
בראות ישראל מגרש ישראל.

גוש-קטיף פרח פחבצלת השרון,
דמה לו בפריחתו צפון השומרון.
הרסו זה וזה עד לקיר אחרון.
והגלו בגיהם כדבר האיש שרון.

אל-תחריש ואל-תשקט, אל
בראות ישראל מגרש ישראל.

זכור אל גבורת רבבות כתמים,
חברו להגן בעוד השאר דוממים.
טפלו עליהם והמה לא אשמים.
פרחו נא בזכותם שובבים שוממים!

אל-תחריש ואל-תשקט, אל
בראות ישראל מגרש ישראל.

כה תעשה, אלהים, וכה תוסיף
למחבל ורוצח להרג מטיף
מלחמה תחת שלום, ובטיליו יצליף
נגדנו יום יום מאדמות קטיף.

אַל-תַּחֲרִישׁ וְאַל-תִּשְׁקַט, אֵל
בְּרֵאוֹת יִשְׂרָאֵל מְגֵרֵשׁ יִשְׂרָאֵל.

סְגוּר-נָא פִּי דוֹבֵר שֶׁקֶר וְשׁוֹפֵף דְּבַר־יְגִנְאִי,
עֲתוּנוּ הַלֵּל שֶׁר וְגִדֵּף מְגַנֵּי!
פְּתַח-לוֹ לֵב וּמְצַפּוֹן לְתִשׁוּבָה, אֲדוּנִי,
צֶדֶק צֶדֶק יְרֵדֶף, אָז יִקְרָא עֲתוּנָאִי.

אַל-תַּחֲרִישׁ וְאַל-תִּשְׁקַט, אֵל
בְּרֵאוֹת יִשְׂרָאֵל מְגֵרֵשׁ יִשְׂרָאֵל.

קוֹל אַחֹה עַל קוֹל שִׁטְנָה לוֹ בְּעַמּוֹה יַעֲלֶה!
רִשְׁעָה וּמְמַשְׁלֶת-זֶדוֹן כְּעֶשֶׂן תִּכְלֶה,
שֶׁקֶר יַעֲלֶם וְאַמֶּת לְעֵין כָּל תִּגְלֶה,
תִּהְלֶתֶף אָז אַרְץ וְעוֹלָם תִּמְלֵא.

אַל-תַּחֲרִישׁ וְאַל-תִּשְׁקַט, אֵל
בְּרֵאוֹת יִשְׂרָאֵל מְגֵרֵשׁ יִשְׂרָאֵל.

נתחברה בט' באב שנת א' לגלות קטיף על-ידי אליהו בר-יהלום בהר"ר
חיים-זאב מוהליבר זצוק"ל

ח

קינה על חרבן גוש קטיף וצפון השומרון, במלאת
שנה לחרבן

ועיני מקור דמעה
על ישובי הרצועה.

אליה הצורר עלה
בפקדת הממשלה.

אור הבקר האים
כי באנו עד הלום.

שואל מופז, אריק שרון
על ביתי בכפר דרום.

איכה באו להשמיד
על כבוש מושב גדיד.

עם סמל ה"מדינה"
לנפץ את עצמונה.

יונתן בשיא, מעולם
את צלילי שירת הזים.

ואל תשכח אשר ארעני
על בתי נצר חזני.

מי יתן ראשי מים
ואבקה יומם וליל

נוה דקלים הראשונה
הפכה לעיי חרבות

מי יתן ולא האיר
היאמן כי יספר

עם שחר פרצו שליחי
והניפו גרזן רשע

מי יתן ולא ראיתי
כשפקד משה קראדי

בבוא לובשי שחרים
בשעוט "צבא ההגנה"

מי יתן ולא נבחר
ולא שתק זאב בונים

אנא ה' הושיעה נא
בפשוט אלוף דן חלוצ

קִינוּת גּוֹשׁ קִטִּיף

מִי יִתֵּן וְלֹא טָמְאוּ
אֶת "מִקְדָּשׁ מְעַט" שׁוֹמֵם
מִצָּפוֹן הַחִילִים עֵקֶר
כְּשֶׁגָּרְרוּ מִתְפַּלְלִים

עִם דּוֹמִים לַחֲמוּרִים
בְּעֵיר טְהוֹרָה נְצָרִים.
אֲלֶעָזֶר שְׁטָרוֹן הַמְטִיף
מִבֵּית הַכְּנֶסֶת בְּקִטִּיף.

מִי יִתֵּן וְלֹא אֲשֶׁר
וְעוֹדֵד אֶת דָּן הָרֶאֱל
אֵיכָה אוֹכֵל וּבְכֹאֲבִי
נְהַמַּת הַבּוֹלְדוֹזֵר

שׁוֹפֵט בְּרֶק, חֶק נְאֻלָּח
לְכַבּוֹת אוֹרוֹת בְּדִלָּח.
לֹא אֶזְכֹּר אֶרְיָה שְׁאֵג
אֲשֶׁר נִתֵּץ בְּתִי מוֹרָג.

מִי יִתֵּן וְלֹא שׁוֹחֲדוֹ
וְשִׁמַּח אֱהוּד אוֹלְמָרְט
אָנָּה ה' מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ
שְׂרִפַּת בְּתִי מִדְּרֹשׁ בְּשָׁלוֹ

הַשְּׁתַּפְּכִים הַמוֹעֲדִים
בְּנִפּוֹל גְּנִים וְגַם פְּדִים.
נָא הַבִּיטָה וְהַשְׁקִיפָה
בְּכֹפֶר יָם וּבְקִטִּיפָא.

מִי יִתֵּן וְלֹא אֶרְעוּ
חֶרֶבֶן דּוֹגִית וְנִיֶּסֶנִּית
וְלֹא הַשְּׁמִידוֹ הַיִּס"ם
חֲמֹמוֹת פָּאֵת שְׁדָה

אוֹי נָא לִי וְאֶלְלִי
וְגֵרוּשׁ אֵלַי סִינִי.
אֲשֶׁר גִּדְעוֹן עֲזָרָא שְׁתַּל
בְּנֵי עֲצָמוֹן וְגַנֵּי טַל.

מִי יִתֵּן וְלֹא זָמֵם
לְהַכְחִיד בְּזֶדוֹן לְבוֹ
אוֹי ה' אֵל נָא תִשְׁכַּח
אֲשֶׁר יִבֶּשׁ רְפִיחַ יָם

יְאִיר נְוָה, לְאוֹר הַשְּׁמֶשׁ
קְהֵלוֹת שְׁאֲנוֹר וְחִמְשׁ.
אוֹרֵי בַר לֵב, לְעֵד זְכוֹר
וְהַחֲשִׁיף זֹהַר גֵּן אוֹר.

קינות גוש קטיף

יִשְׂרָאֵל וַיִּס, אֶת הַמַּתִּים
מִקְהַלֵּת הַמְּסִיתִים
בְּמִשְׁכַּן הַנְּשִׂאִים
לְרוֹצְחִים וּמִפְּגָעִים.

מִנִּי מְזוּז אֶת הָאֶתְרוֹג
אֲחֵרֵי כָּל קִדְקִד סְרוּג
חַה חַה חַה, כִּי אֵין בְּלַתְנוּ
כֶּךָ תִּשְׁכַּיַּח אֲשֵׁמוּתֵינוּ

ג'וֹרְג' בּוּשׁ וְקוֹנְדוּלִיסָה
וּמַעֲשֵׂה שֶׁטָן הַצְּלִיחָה
לְכָל שׁוֹתֵף קָטָן גָּדוֹל
לְבָנוֹת לְנִטֵּעַ וְלִגְאֵל.

לְקוֹנֵן וּלְהַסְפִּיד
יָד וְשֵׁם לְהַעֲמִיד.
וּסְפָרְנוּ בְּשָׁנוֹן
22 זְרוּעוֹת תְּמַנּוֹן.

תְּפִלוֹתֵינוּ, שׁוֹכֵן עַד
בְּנֵה מְקִדָּשׁ דָּוִד חָמֵד.
חוּשׁ קִבֵּץ אֶל אֲרָץ צְבִי
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל תְּבִיא.

מִי יִתֵּן וְלֹא צָעַר
בְּחַפְזֵי כְּלֵי הַתְּשֻׁקוֹרֵת
וְלֹא שְׁתַּק מֹשֶׁה קֶצֶב
וְחַתֵּם עַל חֲנִינּוֹת

מִי יִתֵּן וְלֹא רָפַד
וְאָבִי דִיכְטֵר לֹא עָקֵב
וְלֹא לְחַשׁ עֲמָרִי לְאַבָּא
רַמֵּס, עֶקֶר, צָעִיר וְסַבָּא

מִי יִתֵּן וְלֹא תִמְכּוּ
בְּאַסּוֹן הַ"הֲנַתְּקוֹת"
לֹא נִסְלַח לְשִׁמוֹן פָּרֵס
וְלֹא נִשְׁכַּח עַדֵי נַחֲזוֹר

מִי יִתֵּן וְלֹא הִגְעֵנוּ
לְגוֹשׁ קֶטִיף וְצָפוֹן שׁוּמְרוֹן
כָּל זֹאת בְּאַתְנוּ
לְדַרְאוֹן עוֹלָם הַזְּכָרְנוּ

מִי יִתֵּן וְתִתְקַבְּלָנָה
הָשֵׁב כְּרֵאשׁוֹנָה שׁוּפְטֵינוּ
נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
עַל יְדֵי מְשִׁיחָה, מְנַחֵם

חודש אב תשס"ו הרב שלום דב וולפא

ט

הַתְּגַלְגַּל לְחֻלְקָם שֶׁל בְּנֵי בְּנִים,
אֲשֶׁר קָרָה בְּחַמִּישֵׁי לְאָבוֹת רֵאשׁוּנִים,
וּבַעַת גְּאֵלָה נְחֹשֶׁף אֹר גְּבוּהִים,
וְגִלוֹת וְחֶרֶבֶן נִגְזַר עַל יְדִידִים.

**וְתִבְךָ עֵזָה אֵיהָ בְּנוֹתֵי וּבְנֵי,
וְתִהְיֶה שׁוֹמְרוֹן אֵי דְבַר נְבִיאֵי.**

הַצִּיקוּ הַתְּשַׁחֲתוּ לְסִגְלָה רְדוּמָה,
וַיִּנְחַם הָעַם בְּרֵאוֹתָם מִלְחָמָה,
וּמִוֶּל חֶרֶב רָעָה נוֹתְרָה שׁוֹמְמָה,
וְתִשְׁכַּח בְּרִיתָהּ עִם זֹאת הָאֲדָמָה.

**וְתִבְךָ עֵזָה אֵיהָ בְּנוֹתֵי וּבְנֵי,
וְתִהְיֶה שׁוֹמְרוֹן אֵי דְבַר נְבִיאֵי.**

נִשְׂאָלָה מִשְׁעִיר אֲשֶׁר זָרָה לְאָרֶץ אֶלְף.
לְשִׁים בְּפִי הָעֵיט עֲלֶה זֵית לְטָרְף,
לְמַעַן הַצִּיל מִמְּלָכוֹת מִשְׁטָף.
לְבַל יִגִּיעַ לְאֶהְלֵי קֶדֶר נִגְף.

**וְתִבְךָ עֵזָה אֵיהָ בְּנוֹתֵי וּבְנֵי,
וְתִהְיֶה שׁוֹמְרוֹן אֵי דְבַר נְבִיאֵי.**

'שובי השולמית' קרא לָהּ אָדוּם.
ובמתק שפתיים הבטיח לָהּ חָלוּם.
וישמעאל הבטיח בל ישוב להלום,
ורק אני דברתי שלום...

ותבך עזה איה בנותי ובני, ותהי שומרון אי דבר נביאי.

ענן משאות שוא ומדוחים את עיני עמי עמם,
גם משיח צדקנו נלכד בשחיתותם,
ופה אשר קרא עורו סתם,
ואנשי חזון, יראי חטא היו מנגינתם.

ותבך עזה איה בנותי ובני, ותהי שומרון אי דבר נביאי.

בכיתי ודברתי אל לב אחינו,
לבל ישלחו ידם לעקור נטיעותינו.
ולבל יגרשו אחים מעל נחלתנו,
בני עברו מעיר לעיר ולא חננו.

ותבך עזה איה בנותי ובני, ותהי שומרון אי דבר נביאי.

בשגם הוא בשר, על קצר ימיהם חשבו.
והבטחת נצח עמי לנגדם לא ראו.
ויושבי על מדין בטבעת המלך חתמו.
'כבר נגזרה גזרה ואין להשיב' אמרו.

ותבך עזה איה בנותי ובני, ותהי שומרון אי דבר נביאי.

קינות גוש קטיף

נִשְׁאַלוּ בְּנֵי עַמִּי לְאַחֵיהֶם לְעֹזֵר.
וְעַמִּי עַל עַמִּי הִטִּילוּ מְצוֹר,
וְחִילִי, שׁוֹפֵטִי, וְשׁוֹטְרֵי לְבָשׁוּ צֵל שְׁחֹר,
וְהִרְחִיקוּ מֵעַמִּי תִקְנוֹת אוֹר.

וַתִּבֶן עֵזָה אֵיִה בְּנוֹתַי וּבְנֵי, וַתְּהִי שׁוֹמְרוֹן אֵי דְבַר נְבִיאִי.

יָלַת עַמִּי 'קוֹל הַמּוֹן כְּקוֹל שִׁדִּי'
'עוֹרָה לָמָּה תִישֶׁן' צָעְקוּ הַמּוֹנִי.
עַל אֱלֹהִים, עַל אֱלֹהִים חֲמַרְמְרוּ מֵעַי.
עַל כִּי בָאוּ בְּנֵי וְהִגְלוּ אֶת בְּנֵי...

וַתִּבֶן עֵזָה אֵיִה בְּנוֹתַי וּבְנֵי, וַתְּהִי שׁוֹמְרוֹן אֵי דְבַר נְבִיאִי.

אֲתָה אָמַרְתְּ יְבַעְלוּנִי בְּנִים
וְעַתָּה נִגְרָשׁוּ לְשִׁמְחַת פְּלִשְׁתִּים,
וּנְטָשׁוּנִי, וּבַעְלוּנִי יָדִים עֲרָלִים,
וַיִּשְׁבוּ אֲנָשִׁי מִקְּנָה לְשִׁמְעַ שְׂרִיקוֹת עֲדָרִים.

וַתִּבֶן עֵזָה אֵיִה בְּנוֹתַי וּבְנֵי, וַתְּהִי שׁוֹמְרוֹן אֵי דְבַר נְבִיאִי.

נֶאֱקָו בְּנֵי עַמִּי תַחַת עַל הַסֶּבֶל, וּמִלְכָּם כִּי שָׂכַח אֶת אֲשֶׁר הוּא
נֵהַל,
וּכְשֶׁשָׂרְפוּ מִקְּדָשֶׁיךָ בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל,
זָעְקוּ כִּי לֹא נִתְבַּע כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל...

וַתִּבֶן עֵזָה אֵיִה בְּנוֹתַי וּבְנֵי, וַתְּהִי שׁוֹמְרוֹן אֵי דְבַר נְבִיאִי.

קינות גוש קטיף

בְּטָרְדוֹ עָמִי שׁוּב מִשָּׂדֶה אַחֲזָתָם,
וְלֹא נִתְּנָה גְּאֻלָּה לְאַרְץ אֲבוֹתָם,
וְעַתָּה מְצַפִּים הֵם לִילָה וַיּוֹמֶם,
מִתִּי אֶל אֲרָצָם תָּשִׁיב שְׁבוֹתָם.

וּתְבַךְ עֲזָה אֵיהָ בְּנוֹתַי וּבְנֵי, וְתֵהִי שׁוֹמְרוֹן אִי דְבַר נְבִיאִי.

יִבְנוּ נָא בְּנֵיךָ אֶת אַחֲזַת נַחֲלָתָם,
וְאֶת בֶּן הַשְּׂפָחָה גֵרֵשׁ מִירְשָׁתָם,
וַיִּשְׁפֹּט עֲשׂוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר זָמַם, וּבֶן הַגְּבִירָה יֵשֵׁב לְעוֹלָם.

**וּתְאֹמַר עֲזָה שָׁבוּ בְּנוֹתַי וּבְנֵי,
וְתִשִּׁיר שׁוֹמְרוֹן קְמוּ דְבָרֵי נְבִיאִי!**

י

**אֵלֵי צִיּוֹן וְעָרֶיהָ, כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירֶיהָ
וְכִבְתּוּלָה חֲגָרַת שֵׁק, עַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ**

עָלֵי אֲרָץ אֲשֶׁר הִחְרַבְתָּ, בְּיַד אֲחִים מִכְּאִיבָה
וּבְיַד מְדַרְשׁוֹת אֲשֶׁר חָרְבוּ, וְנָדַם קוֹל הַתּוֹרָה

עָלֵי שָׂדוֹת וַחֲמָמוֹת, אֲשֶׁר נִעְקְרוּ בְּיַד אֲחִים
וּבְיַד חֶמְדָּה הָיוּ לְתֵל, וְנָדְמוּ קוֹלוֹת הַיְלָדִים

עָלֵי אֲחִים גְּבוּרִים, בְּעֵז רוּחַ גָּבְרוּ עַל אוֹיְבֵים
וְעַל כְּבוֹדָם אֲשֶׁר הִשְׁפִּיל, כְּאֲשֶׁר נָדְדוּ כְּפִלִּיטִים

קִינּוֹת גּוֹשׁ קִטִּיף

עֲלֵי קוֹלוֹת תּוֹרָה וְעִבּוּדָה, אֲשֶׁר דָּמַם בְּעַרְיָה
חֲכָמִים וְעוֹבְדֵי אֲדָמָתָהּ, בְּקִדְשָׁהּ וְטַהֲרָהּ

אֱלֹי-סִינַי בְּדִלְחָה, גָּדִיד גֶּן-אֹרֶז גִּנֵּי-טַל
דּוֹגֵית חֲמֹשׁ כַּפָּיִם כַּפַּר-דָּרוֹם, כַּפַּר-יָם מוֹרֵג

נְוָה-דְּקָלִים נִיסָנִית, נֶצֶר-חֲזָנִי נִצָּרִים
עֲצָמוֹנָה פְּאֵת-שָׁדָה, קִטִּיף רְפִיחֵ-יָם

שִׁירַת-הַיָּם, שְׁלִי, שָׁנוֹר וְתַל-קִטִּיפָה
אֲשֶׁר חָרְבוּ מִבְּלֵי יוֹשֵׁב, וְנִתְּנוּ בְיַד אוֹיֵב

עֲלֵי שְׂמֹחַת אוֹיְבֵיךָ, שְׁחָקוּ עַל שְׂבָרֵיךָ
וְעַל בְּזוּי יוֹשְׁבֵיךָ, גְבוּרֵיךָ טְהוּרֵיךָ

עֲלֵי שְׂמֹחַ אֲשֶׁר חָלַל, בְּפִי קוֹמֵי מִצְרַיִם
וְעַל תַּחֲנוּן יִצְחָחוּ לָךְ, קָשָׁב וְשִׁמְעַ אֲמָרֵיךָ

עֲלֵי עֲמָה אֲשֶׁר נִקְרַע, בְּחַטָּאוֹת מְנַהֲיָהּ
וְעַל אֵשׁ הַשְּׂנֵאָה, שְׁלֵא תִשְׂרַף שְׂבָטֵיךָ

תַּרְחֹם צִיּוֹן תְּבַנֶּה חֲרִבוֹתֶיךָ, כְּדַבְּרֵי נְבִיאָהּ
תַּחֲשִׁישׁ הַגְּאֻלָּה וְתַבִּיא יְשׁוּעָה, לְבְנֵיךָ אֲהוּבֵיךָ

נאמר בציבור במיתר, בליל הקריעה על חורבן הישובים
חובר ע"י הרב משה ביגל

יא

וְעֵינַי מְקוֹר דְּמָעָה,
עַל קִרְיָה יִפְהַפְיָה,
שְׁחָרְבָה בְּיַד רָשָׁע,
אוֹיֵה אָנָּה אָנִי בָּא.

מִי יִתֵּן רֵאשֵׁי מַיִם
וְאֲבָכָה יוֹמָם וְלַיִל
נְוֵה דְקָלִים מַעֲטִירָה,
וְהַפְּכָה לְתֵל חֲרָבוֹת,

אוֹר בְּקָר זֶה הַיּוֹם,
עַל בֵּיתִי בְכִפּוֹר דְרוֹם;
הוּא יוֹם נוֹרָא וְאִיוֹם,
מוֹל בְּכַיִי אֵל נָא תְדוּם.

מִי יִתֵּן וְלֹא הָאִיר
בוֹ הוֹנֵף גְּרִזּוֹן רָשָׁע
יוֹם בָּא צָר וּמְהַרֵּס,
נָא ה' רְאֵה עֲנִי,

אֵיכָּה בָּאוּ לְהַשְׁמִיד,
לְהַחְרִיב בְּתֵי גְדִיד;
אוֹיֵה לִי וְאוֹי לִי נָא,
מִחֲרִיבִים אֶת עֲצָמוֹנָה.

מִי יִתֵּן וְלֹא רְאִיתִי
וְעָלוּ עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
בְּבוֹא הַמּוֹן לּוֹבְשֵׁי שְׁחוּרִים,
כִּי רְאִיתִי מְהַרְסִים

מִחֲרִיבֵי שְׁפַעַת חֵילָם
אֶהוֹבְתִי שִׁירַת הַיָּם;
וְאֵל תִּשְׁכַּח אֲשֶׁר בָּאֲנִי,
אֵל בְּתֵי נֶצֶר חֲזָנִי.

מִי יִתֵּן וְלֹא קָרְבוּ
וְלֹא הָרְסוּ נְוֵה מִחֲמַד
אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא,
בְּבוֹא מִחֲרִיב וּמְהַרֵּס

טְמָאִים פְּרָאִי אָדָם רוֹצְחִים,
בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ נֶצְרִים;

מִי יִתֵּן וְלֹא רָקְדוּ
עָלַי חֲרָבוֹת מְקַדָּשׁ מַעֲט

קינות גוש קטיף

אוֹיָה כִּי עַל זֹאת אֲטִיף,
בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּקֻטִיף.
בְּזֶדוֹן לְבוֹ אַחוֹת וְאָח,
וְלֹא הָרַס בְּתִי בְּדִלָּח;
לֹא אֲבַכָּה וְלֹא אֲשָׂאג,
נֹוֹה הַקֹּדֶשׁ בְּמוֹרָג.

יְהוּדִים מְגֻרָשֵׁי יְהוּדִים,
גַּם גְּנִיִּים וְגַם כְּדִים;
נָא הַבִּיטָה וְהִשְׁקִיפָה,
בְּכַפַּר יָם וְתֵל קְטִיפָא.

אוֹי נָא לִי וְאַלְלִי,
וְגִרוּשׁ אֵלַי סִינִי;
לְהַחְרִיב אֶת כָּל עֲמָל,
בְּנֵי עֲצָמוֹן וְגַנֵּי טַל.

וְלֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּקֹדֶשׁ,
קְהֵלוֹת שְׁאֲנוֹר וְחֻמָּשׁ;
וְלַעֲד הַבֵּט וּזְכוֹר,
וּמְהֻרָסֵי פֶּאֶר בְּתִי גֹן אוֹר.

לְסַפֵּר וּלְהַסְפִּיד,
לְהַזְכִּיר וּלְהַעֲדִיד;
מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל,
לְבָנוֹת לְנִטְעַע וְלִגְאֵל.

נועם ארנון, חברון

וְלֹא נִגְרָה עֵינַי דְּמַעָּה,
בְּעֵלוֹת בָּאֵשׁ הֵיכָל,
מִי יִתֵּן וְלֹא רָמַס,
וְלֹא הִגְלָה גַם אָב גַּם אָם,
אֵיכָה אוֹכַל וּבְכֵאבִי
בְּהַעֲלוֹת עַל לֵב חֲרָבָן

מִי יִתֵּן וְלֹא נִרְאוּ
וְלֹא עָלָה עַל לֵב גִּרוּשׁ
אֲנֵא ה' מִמְּעוֹן קֹדֶשְׁךָ
חֲרָבָן בְּתִי עֲמָךְ בְּשָׁלְיוֹ,

מִי יִתֵּן וְלֹא אֲרַעוּ,
חֲרָבָן דּוֹגֵית וְנִסְסֵית,
וְלֹא הָלַם גִּרְזוֹן זָדוֹן
בְּתִי וּשְׂדוֹת פֶּאֶת שְׂדָה,

מִי יִתֵּן וְלֹא זָמַס
לְהַשְׁמִיד בְּזֶדוֹן לְבוֹ
נָא ה' הֵן אֵל תִּשְׁכַּח,
מִחֲרִיבֵי רְפִיחַ יָם

מִי יִתֵּן וְלֹא בְּאַתָּנוּ
אֶף זֹאת נִדַע כְּלָם לְעַד
לֹא נִסְלַח לְיָד מִחֲרִיב,
וְלֹא נִשְׁכַּח עַדִּי נַחְזוֹר,

יב

אַרְצֵי בְיַדֵי זָרִים כְּבוֹבָה
שְׁלִיטְיָהּ הִיְתָה נִפְשָׁם נְבוֹבָה
וַיֵּד ה' בְּאַרְצֵי הוֹיָה
עַל אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכִיָה
לֹא אֶשְׁתַּק. אֶשְׂאֵל תְּמִיד עַל מָה
עֲקַרְתֶּם אַנְשִׁים צַדִּיקִים מֵהָאֲדָמָה
הָאֵם מִת טוֹב לְבַבְכֶם, נִשְׁמַתְכֶם נִרְדְּמָה
עַל אֱלֹהֵי עֵינֵי יוֹרְדָה דִמְעָה

זָרִים חָרְצוּ לְשׁוֹנָם כְּכִלְבִּים
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם הִטִּילוּ יְהָבִים
וּבְנֵי עַמִּי מֵאֲמִינִים לְכַזְּבִים
וּנְפָרְדוּ נְעִימִים וְנֶאֱהָבִים

בְּזוֹ תִלְמִידֵי חֲכָמִים וְתוֹרָה
וְאֵת כָּל אוֹהֲבֵיהָ הֵהוּלְכִים לְאוֹרָה
וְכָל מְנַעֲמֶיהָ הָיוּ לְזָרָא
וַיֵּצֵא מִן בֵּית צִיּוֹן כָּל הַדְּרָה

בְּיוֹם הַתְּשִׁיעֵי נִשְׂרַף בֵּית הַבְּחִירָה
וּלְמַחֲרָתוֹ הוּחַל בְּבִצּוֹעַ גְּזָרָה
עַל חֶבֶל קִטִּיף הַנּוֹדֵעַ לְתַפְאָרָה

קינות גוש קטיף

וְנוֹסֵף עַל יְגוֹן עֲנִיָּה סַעֲרָה
בָּאוּ בְּנֵי קָטִיף אֶל עִיר הָאֱלֹהִים
וַתֹּאמֶר צִיּוֹן מִי וּמִי הֵהוּלָכִים
וְשֵׁם טַף וְנָשִׁים צָעִירִים וְזִקְנִים
וּבְרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַיִם עָצְבוּ הַיְלָדִים

בָּאוּ אֶל מְקוֹם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה
וְנִדְמָה שְׁעָדָיִן עֶשֶׂן מִשְׁכָּנָה
אֶל גּוֹלֵי גוֹשׁ קָטִיף נִפְשׁוּ יִצְאָה
וְכָל יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרָפָה

יג

אֲלֵי צִיּוֹן וְעָרֶיהָ כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירֶיהָ
וְכִבְתּוּלָה חֲגֵרַת שֶׁקַּעַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ

עָלֵי אֶרֶץ יִפֶּה-פִּיָּה, הַנְּהַרְסַת בְּחֹלוֹתֶיהָ
וְעַל בְּתֵי קִדְשֶׁיהָ, שְׁחַלְלוּ צוּרְרֶיהָ.

עָלֵי גְדִיד יְשׁוּבֶיהָ, שְׁנִקְטְפוּ בְּדַמֵי יְמֶיהָ
וְעַל דּוּגִית וּמִפְרָשֶׁיהָ, הַטּוֹבַעַת בֵּין גְּלִיָּהּ.

עָלֵי חֲדוֹת מְגַרְשֶׁיהָ, הַשׁוֹחֲקִים עַל מִשְׁבְּתֶיהָ
וְעַל טַהַר תּוֹרוֹתֶיהָ, נִשְׁמְעוּ בֵּין כְּתָלֶיהָ.

קִינּוֹת גּוֹשׁ קִטִּיף

עָלִי יְדִידִים מְקַדְּשֵׁי שֵׁם, שְׁנַעְקְרוּ מֵעַפְרֵיָה
וְעַל כְּבוֹד אֲשֶׁר נָטַל בְּיַדִּי מִשְׁנֹאֵיָה.

עָלִי לְמוֹדֵי תוֹרָתָהּ, הַנֶּאֱחָזִים בְּאַבְנֵיהָ
וְעַל מֶלֶךְ אֲשֶׁר גָּלָהּ, עִם בְּנֵיהָ וּבִוְנֵיהָ.

עָלִי נוֹה מְדַבְּרֵיהָ, אֲשֶׁר נִהְיוּ חֲרָבוֹתֶיהָ
וְעַל שְׂמֵחָה אֲשֶׁר פָּסְקָה מִבִּינּוֹת דְּקָלֶיהָ.

עָלִי עֶצֶב אֲנָשֶׁיהָ, עוֹלָלֶיהָ וְטַפֵּיהָ
וְעַל פְּרוֹד אֲשֶׁר הוּשָׁם, בֵּין אוֹהֲבֶיהָ יִקְרִיָהּ.

עָלִי צַעֲקוֹת אֶהוּבֶיהָ, פָּעְלוּ אֶל מוֹל צָרֶיהָ
וְעַל קוֹל תְּלַמִּידֶיהָ, נָדָם בְּבֵית מְדַרְשֵׁיהָ.

עָלִי רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹתֶיהָ
וְעַל שֶׁבַר אֲשֶׁר הִשְׁבֵּר בְּשַׁרְפֹת יְשִׁיבוֹתֶיהָ.

עָלִי תַפְלֹת גּוֹלְיָהּ, פָּעִית צֶאֱן פְּזוּרֶיהָ
שְׁעוֹד יָשׁוּב וַיִּשְׁיבָם, יְקוּמָם הֲרִיסוֹתֶיהָ.

נכתב על ידי גולש באתר 'כפה' המזוהה בשם אליסף.

יד

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ הַיּוֹשֵׁב בְּטַח בְּחַוּוֹת הַשְּׂקָרִים:
אֲשֶׁר גָּרְשָׁה, גָּזַל נַחֲלָתְךָ, הֶחְרִיב אֶרְצָךְ - וַיִּמְסְרָה חַנָּם לַמַּבְקָשִׁי
בַּפֶּשֶׁה;
אֲשֶׁר שָׁסָה בְּנַעֲרֶיךָ טְהוֹרִים וְנַעֲרוֹתֶיךָ בּוֹכִיּוֹת קַלְגָּסִי מִשְׁטָרָה
עִבְרִינִית;
אֲשֶׁר הִכְתִּיר אֶת צְבָאָךְ הַמּוֹבֵס בְּנִצְחוֹן מִפָּאָר עַל אֲזַרְחֶיךָ תַּמִּימִים,
וַיִּכְתִּימוּ בַּפְּשָׁעִים נֶגֶד הָאֲנוּשׁוֹת, עַד עוֹלָם לֹא יִנְקוּ.

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָּךְ כְּלֵי הַתְּקִשְׁרֹת, "לְהַקֵּת חוֹרְצֵי עֵט וְלָשׁוֹן,
עַדֹת נִגּוּעֵי אֱלָקִים, אֲכוּלֵי מִשְׁטָמָה וּמְזֵי קִנְאָה, לְסַכְסֵף אִישׁ
בְּאֲחִיו,
וְלְהֶאֱכִילְכֶם אֶת בְּשָׂרְכֶם, וּלְפַגֵּל עֲלֵיכֶם כָּל קֹדֶשׁ בְּהֶבֶל פִּיהֶם".

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ בֵּית הַמִּשְׁפָּח, שִׁידִיו דְּמִים מְלֵאוּ:
שָׂרֶיךָ סוֹרְרִים חֲבָרֵי גִנְבִים, כְּלוּ אֶהֱב שַׁחַד וְרִדְף שְׁלֵמוֹנִים,
אֶךְ הַשׁוֹפְטִים לֹא רָאוּ: עֲקוּר לֹא יִשְׁפֹטוּ וְרִיב פָּלִיט לֹא יָבוֹא
אֲלֵיהֶם - כָּל עוֹד יְהוּדֵי יִקְרָא.

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָּךְ רְאִשֵׁי עַם מְכַשְׁכְּשֵׁי זָנָב, קְצִינֵי סֹדֶם,
מְנַהִיגִים שְׁבִים עַל קִיאָם, מְלַהְגֵי נְבוּבוֹת וַיִּדָּם לְבַצְעָם,
רוֹעֵי רוּחַ שָׂוָא וְתַפֵּל, מְקַרִּיבֵי בְּנֵינוּ לְמַלְךְ הַפְּאֻשִׁיזִם,
מְטַהְרֵי הַטָּמֵא וְאוֹסְרֵי הַמְצָוָה, אוֹהֲבֵי חַנָּם וְחֹסְרֵי יָדְעָה,

קינות גוש קטיף

שְׁעֵשְׂאוּנוּ חֲדָלֵי יִשְׁע, אוֹבְדֵי עֶצֶה וְנִתְיָבָה,
כְּצֹאֵן לְטֹבַח הוֹבְלָנוּ - וּמִנְאַצָּנוּ שְׁחָקוּ עַל מִשְׁבַּתָּנוּ.

זְכֹר ד' מָה הָיָה לָנוּ, הַבֵּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפְתָּנוּ.
נַחֲלָתָנוּ נִהְפְּכָה לְזָרִים, בְּתֵינוּ לְנִכְרִים.
מִצָּרִים נָתַנוּ יָד, לְשִׁבְעַ לֶחֶם מִגֹּאֵל.
עֲבָדֵי הַזָּמָן מְשָׁלוּ בָנוּ, פָּרַק אֵין מִיָּדָם.

יְזַכֵּר עוֹנָם וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם, תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּל ד' כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
תְּהִי טִירַתָּם נִשְׁמָה, בְּאֶהְלִיהֶם אֵל יְהִי יֵשֵׁב - - לֹא תִשְׁכַּח!

טו

עוֹד לֹא תִמּוּ צָרוֹת חֲדָשׁ אָב
וּבָאָב תִּשְׁס"ה גוֹשׁ קָטִיף חָרַב
וְשָׁקוּל הֶחָרָבֹן לְשִׁרְפַת בַּיִת
אֶהָב

נִשְׁכַּח גוֹשׁ קָטִיף וּמִפְעָלָיו
עָלָה הַכּוֹרֶת וְחָרַשׁ עָלָיו
חָרַב וְנִכְרַת הִישׁוּב שְׁלָיו.

עַל כֵּן יִקוֹנְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
קְדוּשָׁיו.

בְּלִיל נִגְבַּ תִּימָנָה, חָם וְלַח
פָּגַע רָשַׁע וְדָרְכוּ צָלַח
וְנִשְׁשָׂה אֲנִיָּה מִיַּד מִלָּח
וּגְרָשׁוּ יְהוּדֵי מוֹשֵׁב בְּדִלָּח.

אֵיכָה אֶלֵי נִקוֹנֵן מֵאֲלָיו

קינות גוש קטיף

יֵאלֵם דּוֹם עֵת יִשְׁמַע עַל זְכוּרֹנֵי
וְאִיָּה תִצְאָנָה תְּפִלוֹת מִבֵּין שְׁנֵי
כִּי גֵרְשׁוּ יְהוּדֵי אֱלִי סִינִי.

חֲשֵׁה עוֹלָמְנוּ, נוֹתְרָנוּ בְּלִי מְאוֹר
עֲבֹשָׁה הָעֶסָה, נוֹתְרָה בְּלִי שְׂאוֹר
צַחֲקֵי וְצִהְלֵי, יוֹשְׁבַת בֵּת יְאוֹר
כִּי גֵרְשׁוּ יְהוּדֵי גֵן אוֹר.

טָרַם נִשְׁמַע שְׁכֻזָּה לִידֵידִים
אֶרֶץ וְשָׁמַיִם נִחְרָדִים מְעִידִים
בְּרֵאוֹתֵם יְהוּדִים מְגֵרְשִׁים
יְהוּדִים
וּמְחַרְיָבִים אֶת הַיְשׁוּב בְּדִים.

יֵרַח אָב עוֹד הָאָרֶץ מְעֻנִית
לֹא זָעוּ פָּנָיו, דָּמּוּ לְגֵרְנִיט
וְגֹזַר הַגּוֹזֵר עִם כְּנֶס חֲמֻסָּנִית
גֵּרוּשׁ וְחֲרָבָן עַל נִיסָנִית.

כְּדָלִים וְרָקִים אֱלִיָּה נְעֻטִיפָה
זַעֲקָנוּ וְקָרָאנוּ יַחַד וְלֹא נְעֻדִיפָה
אֵלּוּ שְׁהַשְׁלֵטוֹן לָהֶם הָחֻטִּיפָה
וְגֵרְשׁוּ תוֹשְׁבֵי תֵל קְטִיפָה.

גַּם עָנִי אֲבִיוֹן, אֱלִיָּה יְעֻטִיף
וְעֹשִׁיר מֵהוֹן, דְּמַעוֹת עֲלִיָּה יְטִיף
אָבֵל שׁוֹכֵן שַׁחַק, כְּאֶשֶׁד יִשְׁטִיף
בְּגֵרוּשׁ יְהוּדֵי מוֹשֵׁב קְטִיף.

דָּץ קוֹצֵץ כְּאֶכָר עִם חֲרָמֵשׁ
שְׁבִלֵי בְּכוֹרִים לְעֶקֶר מִחֻמֵּשׁ
כְּחָרָק וְתוֹלַע בְּרֶגֶל רוֹמֵשׁ
גֵּרְשׁוּ גַם יְהוּדֵי חֻמֵּשׁ.

הִכָּה בָּנוּ מִנְהִיג כְּחוּבֵל בְּגִיגִית
הוֹתִיר לָנוּ רַק דְּמָעָה נוֹגִית
לֹא נִשְׂאָר דְּבָר מִשְׁמַחָה חֲגִיגִית
כִּי גֵרְשׁוּ גַם יְהוּדֵי דוּגִית.

וְאֶקְרָא אֵל ה', לְתַפְלָתִי לֹא
עָנָנִי
שׁוֹעֲתִי לְפָנָיו, בְּקִשְׁתִּי וְלֹא חֲנֻנִי
יוֹשֵׁב מְרוֹם עֵטָה גְלִימַת דִּין,
וְדַנְנִי
וְגֵרְשׁוּ יְהוּדֵי נֶצֶר חֲזָנִי.

זֶה שְׁבָכָה וְהִילִיל עַל יְמֵי בֶן
דִּינָאִי

קִינוּת גּוֹשׁ קִטִּיף

פָּסֶק כָּל דְּבוּר וְאָמַר נָטַל
וְכָל לֵב יְהוּדֵי נְחֻמָּץ וְנִקְטַל
רְאֵשֵׁינוּ רְסִיסִים כִּי יִבֶּשׂ הַטַּל
בְּגֵרוּשׁ יְהוּדֵי גַנֵּי טַל.

לְמוֹל אַכְזָר כִּיעֲנִים בְּמַדְבָּרִים
נִחְלָצוּ לְעִזְרָתוֹ עִמָּה כְּגוּרִים
אֶךְ לֹא עָמְדוּ בַּפָּרֶץ גְּבוּרִים
גְּרָשׁוּ יְהוּדִים גַּם מִנְּצָרִים.

צְדִיק הוּא ה' וְסוֹלַח לְמַרְיָם
אֶךְ עֵת מִשְׁחִית שְׁלַח מֵאֵיִם
לֹא יִבְחִין וְיִפְגַּע בְּצְדִיק קִיָּם
כִּי נִשְׁחַתָּה וְנִחְרַבָּה רְפִיחַ יָם.

מִי לֹא מְלֹא פִּיו יִלְלָה וְלֹא יוֹדֵה
הִתְנַנוּ הִיתָה וְאָח לֹא פָדָה יִפְדֶּה
אֶת אָחִיו מִגְזֵרַת רוֹדֵן רוֹדֵה
כִּי גְרָשׁוּ יְהוּדֵי פֶּאת שְׂדֵה.

קִרְעֵנָה בְּנוֹת צִיּוֹן כָּל שִׁהְרוֹן
וְרִדִיד
אוֹיָה לָנוּ שְׁהִיתָה בָּנוּ יַד יָדִיד
שָׁבְנוּ רְאִינוּ עִם יְהוּדֵי נְדִיד
בְּגֵרוּשׁ יְהוּדֵי מוֹשֵׁב גְּדִיד.

נִהְרוּ גְּבָרִים נְשִׁים וְטַף בְּהֶמוֹן
נִדְחָפוּ לְגִדְרוֹת כְּפָר מִיְמוֹן
עֲלִיהֶם גָּבַר קוֹל הַמָּמוֹן
וְגֵרָשׁוּ יְהוּדֵי בְּנֵי עֲצָמוֹן.

רָם וְנִשָּׂא דְגַלְנוּ, בְּבוֹאֵנוּ צִיּוֹנָה
הַיּוֹם יִבְכּוּ וְיִלְלוּ, כָּל בְּנֵי
הַמוֹנָה
קָפַל הַדָּגֵל וּמִקְהֵלוֹת לֹא תִרְנָה
בְּגֵרוּשׁ יְהוּדֵי פָרָם עֲצָמוֹנָה.

סוֹעְרִים מִיֵּם אֶל רוּחָהּ בְּעֵיִם
גְּלִים נוֹהֲמִים לֹא שׁוֹקֵטִים דֵּיִם
כְּסוּפָה עָלוּ רַבִּים כְּחוֹל הַיָּם
גְּרָשׁוּ קִמְץ תוֹשְׁבֵי שִׁירַת הַיָּם.

שְׁבָרֵי הַיָּם מַעֲלִים עוֹד גְּלִים
חָרְבוּ נִפְלוּ סִכּוֹת דְּגַלְיִם

עַל אֲפִיקֵי נָגַב כְּאֵיל נַעֲרָג
כָּל הַיּוֹם דוֹמָה כְּעֵלְיָהּ נִהְרָג
כְּנִכְרֵי מְשֻׁלָּה מְאַחֲוֵרֵי הַסּוֹרָג
הִשְׁלָכוּ מִבֵּיתָם יְהוּדֵי מוֹרָג.

קינות גוש קטיף

וְעַל הָאָרֶץ לֹא הָאִיר לָנוּ נֹר
כָּבוּ הַנְּרוֹת בְּיָשׁוּב שָׂא-נֹר.

[אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְלִבִּי אֶהְמָה
אֶף מֵתִים קְדוֹשִׁים לֹא זָכוּ
לְתַנּוּמָה
בְּקוּם עָלֵינוּ גוֹיִם אוֹיְנוּ נִקְמָה
אֶךְ מִפְּשָׁעֵי אַחִינוּ אֵין זֶה נִחָמָה
חֲנוּן הַשְּׁמַעֲתָ כְּזֹאת מֵעוֹלָמִים ?
בָּאִים לְכַבֵּשׁם וְאֵינָם נִלְחָמִים
לְאַחֹת רַפְתָּ עַיִן מְסֻרָה סִימָנִים
מֵאַחִיהֶם צָפוּ לְגְבוּרַת רַחֲמִים
זָאבֵי עָרֵב עַל בְּמוֹתֵינוּ רִנְנִים
גַּם בַּחֲצִירֶיךָ יִשְׁמַעְאֵל לָנִים
קָנָא לְבִיתְךָ, יִשְׁיבֹת וְגַנְנִים
אָמַר לְרַחֵל "וְשָׁבוּ בָנִים".]
קוּמִי מֵעֶפֶר בֵּית עַם אֵל
עוֹד בְּטָרֶם יָבוֹא גּוֹאֵל
נָשׁוּב נִבְנָה חֲרֹבַת אֲרִיאֵל
כִּי לֹא יִשְׁקַר גִּצַח יִשְׂרָאֵל.

וְרַבּוֹת חֵיל יְכוּלִים וּמְסֻגְלִים
וְגֵרְשׁוֹ מִבֵּיתָם יְהוּדֵי נְוָה
דְּקָלִים.

תָּלוּ עוֹלָלִים עֵינֵיהֶם בְּמָרוֹם
תִּפְלְתֶם כְּעֵרְבוֹת שְׁחָקִים נְעֵרוֹם
וְלֹא שְׁעִית לְפָלֵל בְּנֵי מָרוֹן
גֵרְשׁוֹ יְהוּדִים מִכְּפַר דָּרוֹם.

הֲלֹא מָנִי קָדֵם רְדְפוֹנוּ כְּנַעֲנִים
אֲדוּמִים, יוֹנִים, רוּמָאִים וְגֵרְמָנִים
וְעַתָּה אַחִינוּ, חֲשַׁבְנוּם נְאֻמָּנִים
גֵרְשׁוֹ וְהַחְרִיבוּ גַנְנִים בְּגַנְנִים.

לָךְ פָּנִינוּ תוֹמָךְ עָנִי וְרֵשׁ
שְׁלֹא אוֹתָנוּ בֶן הָאָמָה יִירֵשׁ
וְלֹא עָלָה לָנוּ שׁוּם מְדַרְשׁ
וּכְפַר יָם נִחְרַב וְנִגְרָשׁ.

לֵיל הַקִּיץ בּוֹעֵר כְּתַנּוּר
בוֹכָה בְּשִׁמְיִם נִהַר דִּי-נֹר

[הבתים בסוגרים נכתבו על ידי ר' עזרא שבט שהערותיו שוקעו בפיוט]

טז

חֲמֵשׁ אַחִים בְּסֵם רְעִיל
עוֹד וְעוֹד , לֹא הִרְפָּה,
לֹא לְעֹזֵר וְלֹא לְהוֹעִיל
כִּי לְבִשֶׁת וְגַם לְחִרְפָּה.

הוא פָּרַץ הַפָּרִץ
וְנִתַּק הַחֶבֶל,
לֹא הֶאֱמִינוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ
שֶׁהוּא יוֹסִיף עַל אֶבֶל.

אָנוּ בְּיָגוֹן וּבְכִי
צָעַר עֲקוּרִים,
לְמַפָּה נוֹתֵן עוֹד לְחִי
וְלָנוּ מְרוֹרִים.

גָּלָה מְלֵא קִשְׁיוֹת עֲרָפוֹ
מִמֶּשׁ בְּאֵב הַחֹדֶשׁ,
יְהוּדִים צָאוּ מִפֹּה !!!
אוֹיֵב הִכְנִיס לְקֹדֶשׁ.

שָׁבַת מְשׁוֹשׁ לְבָנוּ
נִחַלְתָּנוּ לְזָרִים,
אֵךְ יֵשׁ מִי שִׁישִׁיבָנוּ
וְשׁוֹב הִרְאֵשׁ נָרִים.

דוד אשל ז' במנחם-אב תשע"ג

כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי
עַל שָׁבַר בֵּת עַמִּי,
צָעַק לְבִי אֵל ה'
לָמָּה נִשְׁכַּח יְמִינִי ?
מִדּוּעַ אֲבִד אֶת עֲצָמֵי ?

שֵׁם לְהֵרֵס כָּל מַחֲמֹדֶיהָ
שִׁלַּח בָּהּ צָבָא,
חָלַל מַמְלָכָה וְשָׂרֶיהָ
עַל כֶּף אֲנִי דָוָה.

פָּקַד כַּחוֹת לְהִקְצוֹת
כְּדֵי לְרִדֹף אַחֲרַי,
”שָׁכְבוּ לְאֶרֶץ חוּצוֹת
נַעַר וְזָקֵן, בְּתוֹלְתֵי וּבַחוּרֵי”.

לְדַכָּא תַּחַת רַגְלֵי
כָּל אַמְיָצֵי דְרָהּ,
לְרַמֵּס וְלְדַרְךָ עָלָיו
עַד לְכַרְיַעַת בְּרָהּ.

שֵׁם אֶרְצָנוּ לְשִׁמָּה וְעִרְבוּבֵיהָ
גִּזְרָה הִיא מְלַפְנֵי !
מִי יִבִּין נַפְשׁוֹ הַחֲבוּיָהּ ?
בְּסִתְרָה זֹאת מַעֲיָנִי.

”דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצֵאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף”

עַל אֲהָבָה אֲשֶׁר שְׁפָעָה, בְּשׁוֹב ד' שְׁבִיתֵנוּ, וְעַל חֲדוּשׁ מִתָּן נַחֲלָה
אֲשֶׁר הִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ, אֵיכָה לֹא הִקְרַבְנוּ תוֹדָה וְלֹא הֶעֱלִינוּ
בְּכוּרֵי אֶסְיף

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצֵאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

מִתּוֹךְ בְּרָכָה שְׁנִבְרַרְתָּ בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ מִתְנַחֲלֵינוּ, וּמִכְבוּשׁ הַשְּׂמָמָה
בְּיָסוּד יְשׁוּבֵינוּ, אֵיכָה לֹא הִכְרַנּוּ טוֹבָה וְלֹא נִכְנַעְנוּ לֹא-ל שְׂגִיב

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצֵאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

מִפְּנֵי גְדָרִים אֲשֶׁר פָּרַצְנוּ בְּגֵאוֹה שְׁלִיחָה, וּבְגִין כְּבוֹד שַׁבָּת אֲשֶׁר
חָלַל וְנִרְמַס בְּכָל אֹרְחָה, אֵיכָה לֹא יִדְעֵנוּ פִּי עַל זֹאת פָּנִיו
הַסֵּתֵר יִסְתִּיר

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצֵאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

מִחַמַּת דְּבָרֵי רֶהֱב וּלְשׁוֹן נְבוּלִים עֲרוּכָה, וּמִפְּנֵי תְרַבּוֹת הַפְּקָר
שְׁקֻלְטָנוּ מִבְּנֵי שְׁפָחָה, אֵיכָה לֹא חֲשָׁנוּ פִּי בְּכַף קִטְרֵת זָרָה נִקְטִיר

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצֵאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

קינות גוש קטיף

בְּגִלְלַת הַבַּיִת הַבְּלִיַם שְׁאַלְיוּ שְׁתַּנּוּ מֵאַוִּינּוּ, וּמְחַמַּת שְׁלֵטוֹן חֶק הַגּוֹזִים
שֶׁקִּבְּלֵנוּ עָלֵינוּ, אֵיכָה לֹא קִלְטָנוּ כִּי עַל זֹאת פָּנִינוּ יְזַעֲיֵף

דִּמְעַ לְבֵי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

אֶת וְוֵי הָעֲמוּדִים אֲשֶׁר בְּעַמָּל רַב הִקִּימוּ צְעִירֵינוּ, וְאֶת בְּתֵי
הַמְדַרְשׁוֹת שֶׁבָּהֶם מָלְלוּ תוֹרָה עוֹלָלֵינוּ, אֵיכָה נִשְׁכַּח דְּבָרֵי הַצֵּאָן
בְּהֶעֱטִיף

דִּמְעַ לְבֵי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

הֵן זָכוּ נְזִירֵיהָ מְשֻׁלָּג בְּעַמָּדָם גְּבוּרִים מוֹל מְפַגֵּעַ, צָחוּ מִחֻלָּב
בְּהַפְרִיחָם חוֹלוֹת שׁוּמְמִים מְנוֹסֵעַ, אֵיכָה עַל כָּל זֹאת רוּחַנוּ לֹא
תִלְעֵיב

דִּמְעַ לְבֵי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

הֲלֹא חוֹבָה קְדוּשָׁה עֲמָדָה מוֹל עֵינֵי עוֹלֵי לְרָגֶל, לֹא מוֹתָרוֹת
וְתַעֲנוּגִים בָּאוּ לְמִצּוֹא שָׁם בְּחֻבָּל, אֵיכָה מְשֻׁמָּאל שְׁנֵאוּם וְלֹא
חָדְלוּ לְהִטִּיף

דִּמְעַ לְבֵי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

וַיְהִי טָרָם הַסְפִּיקוּ לֵישֵׁב אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ, זָמַם עָלֵיהֶם טוֹעָה
וְתוֹעָה שְׁלֵעַת זָקְנָה נִכְרְתָה אֲמוּנָתוֹ, אֵיכָה לֹא זָכַר יָמֵי גְבוּרָתוֹ
וְלֹא בְּעֶרְהָ בּוֹ אֵשׁ תָּמִיד

קינות גוש קטיף

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

אֲשֶׁר יָזַם לַעֲשׂוֹת גָּרַר אַחֲרָיו עָרַב רַב, גַּם זִיוֹף בָּרַק הַחֹק
הַחֲרָה הַחֲזִיק אַחֲרָיו, אֵיכָה טָחוּ מִרְאוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְׁכִּיל
לְבוֹתָם תְּדִיר

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

אֵף כָּלֵב אֲשֶׁר לֹא חָרַץ לְשׁוֹנוֹ זָכָה לְאֲרוּחַת חוֹבָה, וּמִדּוּעַ לְשְׁלוּחֵי
עַם כְּדַת וְכִדִּין לֹא הִפִּירוּ טוֹבָה, אֵיכָה מִדַּת סְדוּם עַל גְּמִילוֹת
חֲסָדִים תִּגְבִּיר

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

שׁוּם לָקַח לֹא נִלְמַד מִכְּנִיעָה לְחַוְתָן שְׁעִיר, וּבְעוֹד יִשְׁמַעְאֵל
הַשׁוֹנֵא אֶת חֲרָצְבוֹת פִּיּוֹ הִפְעִיר, אֵיכָה לֹא חֲזִינוּ תְּשֻׁלוּמֵי אֲרָבְעָה
וּחֲמִשָּׁה לְעֵתִיד

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

מִי מָנָה מוֹכִיחִים מְזַהֲרִים וְאֵף עֲדִים וְהִתְרָאָה, לֵב אָטוּם אֶפְלוּ
עַל פֶּתַח אֶת הָאֲמַת לֹא רָאָה, אֵיכָה יִכְלְנוּ לְרְאוֹת הַתִּנְכְּרוֹת
אֲחִים בְּלִי צָנִיף

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

אֶת נְבִלוֹת הָאֲמוֹת יִכְלְנוּ לְצַפּוֹת בְּנִקְל, שְׁהֲרִי מַעוֹלָם לֹא עָמְדוּ

קינות גוש קטיף

הן לימין ישראל, איכה השלינו עצמינו שבהריחן עוד נתח ארץ
קדושה יעמדו על קוצו של סעיף

דמע לבי יטיף בצאתי מגוש קטיף

עם סגלה בהמוניו לעזרת ד' בגבורים התגייס, תפלה ותהלים
פלל לבוראו אולי יתפייס, איכה נתקיים גם פי תרבו תפלה אינני
שמע ומקשיב

דמע לבי יטיף בצאתי מגוש קטיף

בקרב עת צרה ובהגיע קשי הימים, הפגינו ביום ובלילה מול
משכנות שאננים, איכה בשר מבשרנו נאטם משמע תחנון ולמה
פניו לא הכסוף

דמע לבי יטיף בצאתי מגוש קטיף

גם פעל פעלו המסורים אשר לדבר ד' הקשיבו, אל הגוש יחלו
לפרץ ומחסומים הסירו, איכה נתפסו בני ובנות ירושלים על
אשר לא הסוו להעזיז

דמע לבי יטיף בצאתי מגוש קטיף

רבבות צדיקים אשר נאספו בהמוניהם ובאזור הדרום הפגינו,
בשדות כפר מימון נתיבות ואופקים אותם הלינו, איכה נסגרו
שערי שמים מרחמים להרעיף

דמע לבי יטיף בצאתי מגוש קטיף

בעת קרבה הגזרה אשר יגרנו בא והמשחית הגיע לפתחנו, בזמן
בו הפתה ציון ונחרב בית מקדשנו, איכה נתנו גבורי ישראל
לגרש ולהעליב

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

עַת רְצוֹן לֹא הִגִּיעָה שְׁנֵת גְּאוּלֵי טָרָם בָּאָה וְהִישׁוּב נִתְפָּס, אִישׁ אֶת
רָעָהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת קְרוֹבוֹ פָּגְשׁוּ מִשְׁנֵי צְדֵי הַמִּתְרָס,
אֵיכָה דִּמְעוֹת בְּדִמְעוֹת נִגְעוּ וּמְזוֹר לֹא הוֹסִיף

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

אִין שְׂכָחָה לְפָנַי כְּסֵא כְּבוֹדָהּ, זְכָרָם שָׁל: אֵלֵי סִינִי, בְּדִלְחָ, בְּנִי
עֲצָמוֹן, גְּדִיד, גֵּן אֹר, גֵּנֵי טַל, גִּנִּים, דּוּגִית, חוֹמֶשׁ, כַּדִּים, כְּפָר
דְּרוֹם, כְּפָר יָם, כָּרָם עֲצָמוֹנָה, מוֹרְג, נוֹה דְקָלִים, נִיסְנִית, נֶצֶר
חֲזָנִי, נֶצְרִים, פָּאֵת שְׁדָה, קִטִּיף, רְפִיחַ יָם, שָׂא-נוֹר, שִׁירַת הַיָּם,
שְׁלִיו, תַּל קִטִּיפָא, יְחֻרַת לְנֶצֶחַ עַל כְּנֶפֶי שְׂכִינְתָהּ, אֵיכָה לֹא תֵאמַר
דִּי לְצָרוֹת עִמָּךְ אֲשֶׁר עָלוּ עָלֵינוּ לְהִסְעִיר

דַּמַּע לְבַי יִטִּיף בְּצִאתִי מִגּוֹשׁ קִטִּיף

לֹא תָם וְלֹא נִשְׁלַם הַכְּתוּם הַכְּתוּם הַזֶּה, שׁוּבוּ בְּנִים יֵאמַר נְבִיא
חוּזָה, אֵיכָה גּוֹאֲלֵנוּ אֲשֶׁר לָךְ יַחֲלָנוּ שְׁיִשְׁעֵנוּ תִלְךָ וְתוֹסִיף

**בְּנַחֲמָתָהּ וּבְהַגְלוֹת פְּנִיָה עָלֵינוּ
יַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים לְהַר צִיּוֹן וְגַם לְגוֹשׁ קִטִּיף**

יח

אז בארצנו, צר מדמנו מבשרנו, ינק חלב אמנו, התחזה לידידנו, קם
עלינו פתע לגרשנו

לא הניח הרף לנו, זמם לטלטלנו, לעקרנו משרשנו, לחלל שמנו
ולחרף אלקינו, לא חמל.

אויבי איש אנשי ביתו קם וגמר עלינו. אל נא בעקבתא הקם משיחנו.
בחכמים ותלמידיהם הציב עיניו לגרשם מנאותם ובמטאטא להורישם
בתי המדרש שם למרמס, על נוה הצאן ידה גורל למען לא יהיה
זכר לאחרייתם, לקעקעם מיסודם

ובחמת נקמתו העלה מחשבת יד למסור בית מרדכי לבית המן,
להסגירו לידי אויבם ומרצחם.

דמעות כמעין הוריד ראש הישיבה, בעפר עולל ראשו, תלמידיו חפו
קרעו בגדם ברב פלצותם

ואנו עמך ישראל עמו נמוגים בנהי מקוננים, אליך נושאים עינים
פוכרים ידים.

תינוקות של בית רבן נתלשו מהורתם, ופעוטות וילדי גן הושמו
במעצרים, מחלב אם נשתו

אוי מה היה לנו הביטה וראה חרפתנו. למה לאמרו הגוים איה נא
אלהיהם:

מבית גנזיו ומועצת חכמיו ושופטיו שלח נעץ רשע חקי פלסתריו,
לקעקע, לגרש ולהגלות

קינות גוש קטיף

טף ונָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד לְגֹזֵל נִחְלָתָם וּפֶת לְחֶמֶם. עֲמַל כְּפַיִם הוֹרִישׁ
לְאוֹיְבֵיךָ, לְאַרְץ צִיָּה לְקִאֵת מְדַבֵּר לְבַנְי קֹדֶר, אֶרֶץ לֹא עֹבֵר בָּהּ אִישׁ.
עַל קְבָרִים שָׁת טֹרְפוֹ לְהִשְׁחִיתָם לְחִלָּלָם, חָפַר גְּוִיּוֹת קְדוֹשִׁים עָלָיו
מָסְרוּ נַפְשָׁם, כְּנֹצָר נִתְעַב הַשְּׁלִיכֶם. כָּל מוֹסְרֵי נַפְשָׁם.

**עַל זֶה הָיָה דְוָה לְבָנוּ עַל אֵלֶּה חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ:
עַל הַר צִיּוֹן שְׁשִׁמָּם שׁוֹעָלִים הִלְכוּ בּוֹ:**

**אַתָּה ה' לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֶאֱדָה לְדוֹר וָדוֹר:
כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נִחְשְׁבָנוּ כְּצֹאן טְבָחָה:**

עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן ה' הַקִּיצָה אֶל תִּזְנַח לְנֹצָח:

קינת תפילה על גרוש יהודי גוש קטיף וצפון השומרון
בעשירי באב התשס"ה

יט

שְׂאֵי נְהִי וְקִינָה

**בַּת צִיּוֹן בְּכִי חָרָשׁ,
בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה**

בַּת צִיּוֹן צַעֲקִי, מַעֲמָקֵי נְשָׁמָה בַּת
צִיּוֹן וַעֲקִי מְקִירוֹת לֵב רוֹתֵחַ בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמָעָה

הַבִּיטִי בְּעֵינַי יְלָד קָטַן מִתִּנְפֹּחַ הַבִּיטִי
בְּפָנָיו שֶׁל תִּינוּק אַחוּז אִמָּה רְאֵי
פְּנֵיהָ שֶׁל נַעֲרָה בּוֹכָה הַקְּשִׁיבִי
לְזַעֲקוֹת סִבְתָּא נִשְׁבְּרָה

**בַּת צִיּוֹן בְּכִי חָרָשׁ,
בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה**

בַּת צִיּוֹן צַעֲקִי, מַעֲמָקֵי נְשָׁמָה בַּת
צִיּוֹן וַעֲקִי מְקִירוֹת לֵב רוֹתֵחַ בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמָעָה

קִלְגָּסִים בְּשֵׁרוֹת מִמְשַׁלֵּת עֲמוּרָה
עָטִים עַל בָּתִּים לְגָרֵשׁ בְּלִי חֲמֵלָה,
לְהַרְסֵם לְשִׁבְרֵם וְלִנְתֹן הַדִּירָה לְקַרְעַ
חֲבֵל אֶרֶץ מֵאֲמָא אֲדָמָה.

**בַּת צִיּוֹן בְּכִי חָרָשׁ,
בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה**

בַּת צִיּוֹן וַעֲקִי מְקִירוֹת לֵב רוֹתֵחַ בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמָעָה

לְמַסֵּר אֲדָמַת מוֹלָדֶת לְאוֹיְבֵימִ-
צוֹרְרִים כְּדֵי לְהַצִּיל מֵהַדִּין בְּנֵימִ
מִשְׁחָתִים

**בַּת צִיּוֹן בְּכִי חָרָשׁ,
בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה**

בַּת צִיּוֹן צַעֲקִי, מַעֲמָקֵי נְשָׁמָה בַּת
צִיּוֹן וַעֲקִי מְקִירוֹת לֵב רוֹתֵחַ בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמָעָה

יוֹשְׁבֵי חֲבֵל קָטִיף, עֲלִית הָאֲמָה
מִשְׁפָּלִים עַד עֶפְרַיִם בְּיַד צוֹרֵר נְטוּל
נְשָׁמָה בְּתֵי כְּנָסֶת, הֵיכְלֵי תוֹרָה,
יְשִׁיבוֹת וְתִלְמוּדֵי תוֹרָה מְנַתְּצִים,
נְחַרְבִּים עַד יְסוּד בְּרִשְׁעָה

**בַּת צִיּוֹן בְּכִי חָרָשׁ,
בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה**

בַּת צִיּוֹן וַעֲקִי מְקִירוֹת לֵב רוֹתֵחַ בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמָעָה

קינות גוש קטיף

צִיּוֹן וְעַקֵּי מְקִירוֹת לֵב רוֹתַח בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמַעָּה

צִדִּיקִים וְרַבָּנִים שְׁבָנוּ בְּתֵי מְדָרֶשׁ
הִרְבִּיצוּ תוֹרָה, קִדְּשׁוּ שֵׁם שְׁמַיִם
מְסַלְקִים מִבֵּיתָם וּבְתֵי תַפְלָתָם
הַמֵּיַעֲדִים לְנִתְיָצָה תוֹךְ חֲלוּל שֵׁם
שְׁמַיִם

בַּת צִיּוֹן בְּכִי חֲרָשׁ,

בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה

בַּת צִיּוֹן צַעֲקִי, מַעֲמָקֵי נְשָׁמָה בַּת
צִיּוֹן וְעַקֵּי מְקִירוֹת לֵב רוֹתַח בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמַעָּה

בוֹנֵי מְעוֹנוֹת, גְּנִיִּים וְחֲמָמוֹת תִּלְמִידֵי
יְשִׁיבוֹת וּבְנוֹת אוֹלְפָנוֹת נְעַקְרִים,
נִזְרָקִים נִדְחָפִים כְּבַעֲלֵי חַיִּים
בְּמַבְצָע נִפְשָׁע הַמְכַנֶּה... "יָד לְאַחִים"

בַּת צִיּוֹן בְּכִי חֲרָשׁ,

בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה

בַּת צִיּוֹן צַעֲקִי, מַעֲמָקֵי נְשָׁמָה בַּת
צִיּוֹן וְעַקֵּי מְקִירוֹת לֵב רוֹתַח בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמַעָּה

כְּהַמְשֹׁךְ לְיָמִים אֲפֵלִים בַּהֶסְטוֹרִיָּה
שֶׁל עִם עוֹלָם הַזִּכּוֹר עֲתוֹתָיו וּשְׁנוֹתָיו
שֶׁיַּחַד יָמִים לְזִכְרוֹן חֲרַבְנוֹתָיו בְּחֻדֶּשׁ
(הַעֲתִיד לְהִיּוֹת מְנַחֵם-) אָב

קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹן, הַרוּגֵי מַלְכוּת נְעַקְרִים
מִקְבָּרָם בְּיַד בְּנֵי בְלִיעַל תוֹךְ שְׁתוּף
פְּעֻלָּה בְּזוּי וְנִקְלָה שֶׁל רַבָּנוֹת מְטַעֵם
הַעוֹשָׂה רָצוֹן הַרְשָׁעָה

בַּת צִיּוֹן בְּכִי חֲרָשׁ,

בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה

בַּת צִיּוֹן וְעַקֵּי מְקִירוֹת לֵב רוֹתַח בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמַעָּה

אֲנָשֵׁי סְדוּם, עִם הַכָּשֶׁר כֶּהֵן בַּעַל
בְּגַצֵּי פוֹעֲלִים לְלֹא לְאוֹת לְגִדְעַ
תוֹרָה וְתַפְלָה לְשַׁבֵּר, לְחַלֵּל לְגִדְף
וּלְנַאֵץ כְּגֵרוּעִים שְׁבָגוּם כְּחִיּוֹת טָרֶף
בְּלִי חֲמָלָה

בַּת צִיּוֹן בְּכִי חֲרָשׁ,

בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה

בַּת צִיּוֹן וְעַקֵּי מְקִירוֹת לֵב רוֹתַח בַּת
צִיּוֹן שְׂאֵי נְהִי הַזִּילִי דְמַעָּה

אֲנָשֵׁי עָמַל וְצַדִּיקָה שְׁבָנוּ יְשׁוּבִים
לְתַפְאֶרֶת נְטַעוּ כָּרֶם וְגַן הַפְּרִיחוּ
הַשְׁמָמָה נִזְרָקִים לְרַחוּב כְּאֲבִיוֹנִים
חֲסָרֵי כָל מְפַקְרִים בְּלִי בּוֹשָׁה בְּיַד
יָדִים אֲרוּרִים

בַּת צִיּוֹן בְּכִי חֲרָשׁ,

בַּת צִיּוֹן שְׂאֵי קִינָה

בַּת צִיּוֹן צַעֲקִי, מַעֲמָקֵי נְשָׁמָה בַּת

קינות גוש קטיף

ועולם ממשיך במלאכתו, כאלו
לא מחלל כבוד שמו של בורא
העולם הפלין בנתניה, הסיד בחולון
ממשיכים במלאכתם כמו כלום לא
קרה.

**בת ציון בכי חרש,
בת ציון שאי קינה**

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

עת נקרע ילד מביתו האהוב עת
נערה טהורה, מתפחת ללא הפוגה
עת זקן נצול שואה, ונער יפה צורה
חשים ומרגישים כי חזרה האימה.

**בת ציון בכי חרש,
בת ציון שאי קינה**

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

עת אמא אוהבת נאחזת בעז
באמא אדמה, ארץ ישראל האהובה
ונקרעת ממנה בידי חילת רובוטית
בשרות דיקטטורה שפלה

**בת ציון בכי חרש,
בת ציון שאי קינה**

**בת ציון בכי חרש,
בת ציון שאי קינה**

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

מיד למחרת תשעה באב יום חרבן
מקדש ראשון ושני זדים מבית
ממשיכים במלאכת חרבן נוסף
כרצון נבוכדנאצר, וכרצון הזמן
ודומיו

**בת ציון בכי חרש,
בת ציון שאי קינה**

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

העולם מתפקע מצחוק, ועולז
משמחה עת רואה הוא פיצד "עם
עולם" הורס אדמתו, מגרש בני עמו
על מנת למסרם למרצחיו ומעצניו

**בת ציון בכי חרש,
בת ציון שאי קינה**

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

קינות גוש קטיף

בת ציון בכי חרש,

בת ציון שאי קינה

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

לעולם לא נשכח, לעולם לא נסלח
לצורך יהודי שנתן צו גרוש שצנה
להרס, לעקר ולגדע עולם של
תורה הזועק ומשווע

בת ציון בכי חרש,

בת ציון שאי קינה

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

נזכר לעד את הנער הנפלא שנאחז
בכל כחו בבתי התפלה בין ספסל
לכסא בבית המדרש האהוב עטור
תפלין לראשו, ונקרע בידי קלגס
בשליחות בני עולה

בת ציון בכי חרש,

בת ציון שאי קינה

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת

ציון ועקי מקירות לב רותח בת

ציון שאי נהי הזילי דמעה

ממשיך עולם של תורה מחוץ לגוש
הקרוע לשחק, לגמגם ולתת מס
שפתים במקום לזעק ועקה גדולה
ומרה

בת ציון בכי חרש,

בת ציון שאי קינה

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

ובשפלה, אין איש אומר אל אחיו,
אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
ולא שמענו...

בת ציון בכי חרש,

בת ציון שאי קינה

בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותח בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

כאלו לא דיה מכירת יוסף
לישמעאלים מני קדם, תמורת
נעלים, כאלו אין דין וחשבון לפני
שוכן מעונה

קינות גוש קטיף

נזכר אותך בערה תמימה ונהדרת
כלך טהר וישר עם המון נשמה
הבוכה וכואבת נאחזת במרץ
ונתלשת באכזריות וכלא כל
המלה.
בת ציון בכי חרש,
בת ציון שאי קינה
בת ציון צעקי, מעמקי נשמה בת
ציון ועקי מקירות לב רותם בת
ציון שאי נהי הזילי דמעה

עוד נחזור אליך אדמת המולדת עוד נקטף הפרות בחבלי גוש קטיף
עוד שלם נשלם לך קין עוד יבוא יום נקם ושלם.

נכתב ביום ט"ז מנחם-אב תשס"ה, יום חמישי לחורבן גוש קטיף.
שמעון רחמים כוכב השחר, ארץ ישראל הבוכייה.

